

MINISTER
INWESTYCJI I ROZWOJU

Warszawa, 9 kwietnia 2019 r.

DLI.3.6621.35.2017.MW.32

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, po rozpatrzeniu odwołania Górnośląskiego Towarzystwa Przyrodniczego im. Andrzeja Czudka z siedzibą w Katowicach, reprezentowanego przez adw. Joannę Kapczyńską, od decyzji Wojewody Śląskiego z dnia 6 kwietnia 2017 r., znak: IFXIII.7820.38.2015, zmieniającej, na podstawie art. 36a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.; obecnie Dz. U. z 2018 r. poz. 1202), zwanej dalej „ustawą Prawo budowlane”, decyzję Wojewody Śląskiego nr 8/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r., znak: IFXIII.7820.43.2012, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa autostrady A1 na odcinku Tuszyń – Pyrzowice, część II, odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km – granica woj. Łódzkiego/Śląskiego – węzeł Zawodzie (z węzłem) odcinek „F” – węzeł Rząsawa (z węzłem) – węzeł Blachownia (z węzłem), od km 417+530,00 do km 437+800,00”, sprostowaną postanowieniem Wojewody Śląskiego z dnia 17 października 2014 r., znak: IFXIII.7820.43.2012, uchyloną w części, co do której orzeczono co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymaną w mocy decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 października 2015 r., znak: DOII-II-ł-772-97-1972/14/15,

I. Uchylam zaskarżoną decyzję w części dotyczącej działki nr 798/7, z obrębu Biała Góra km. 9, gmina Kłobuck,

i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie.

II. Uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji:

- w tabeli znajdującej się w pkt 1.2, dotyczącej ustalenia obowiązku przebudowy dróg innej kategorii i istniejącej sieci uzbrojenia terenu, na stronach 92-94, zapisy:

„Zmiana dotycząca konserwacji rowu R-1 (S-10)”,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie w rozstrzygnięciu decyzji, w miejscu uchylenia, w tabeli znajdującej się w pkt 1.2, dotyczącej ustalenia obowiązku przebudowy dróg innej kategorii i istniejącej sieci uzbrojenia terenu, na stronach 92-94, nowych zapisów:

„Zmiana dotycząca przebudowy rowu R-1 (S-10)”,

III. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 7 sierpnia 2012 r., który wpłynął do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach w tym samym dniu, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Krzysztofa Nowoka, zwany dalej „inwestorem”, wystąpił do Wojewody Śląskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pod nazwą: „Budowa autostrady A1 na odcinku Tuszyń – Pyrzowice. Część II – odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km – granica woj. Łódzkiego/Śląskiego

– węzeł Zawodzie (z węzłem) odcinek „F” – węzeł Rzęsawa (z węzłem) – węzeł Blachownia (z węzłem), od km 417+530,00 do km 437+800,00”. Inwestor wniosł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku, Wojewoda Śląski wydał w dniu 8 sierpnia 2014 r. decyzję nr 8/2014, znak: IFXIII.7820.43.2012, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: „Budowa autostrady A1 na odcinku Tuszyn – Pyrzowice. Część II – odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km – granica woj. Łódzkiego/Śląskiego – węzeł Zawodzie (z węzłem) odcinek „F” – węzeł Rzęsawa (z węzłem) – węzeł Blachownia (z węzłem), od km 417+530,00 do km 437+800,00”, zwaną dalej „decyzją ZRID Wojewody Śląskiego”, nadając jej jednocześnie rygor natychmiastowej wykonalności.

Postanowieniem z dnia 17 października 2014 r., znak: IFXIII.7820.43.2012, Wojewoda Śląski sprostował oczywistą omyłkę pisarską w decyzji ZRID Wojewody Śląskiego.

Od decyzji ZRID Wojewody Śląskiego odwołanie do Ministra Infrastruktury i Rozwoju, za pośrednictwem organu I instancji, wniosło m.in. Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka w Katowicach, zwane dalej „Stowarzyszeniem”.

Po rozpatrzeniu odwołań, Minister Infrastruktury i Rozwoju decyzją z dnia 22 października 2015 r., znak: DOII-II-Io-772-97-1972/14/15, zwaną dalej „decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju”, uchylił w części i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał w mocy decyzję ZRID Wojewody Śląskiego.

Na decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zostały wniesione m.in. przez Stowarzyszenie.

Wyrokiem z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 23/16, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargi na decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Stowarzyszenie wniosło skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego od ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 23/16.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 7 lutego 2018 r., sygn. akt II OSK 3308/17, oddalił skargę kasacyjną Stowarzyszenia.

Wnioskiem z dnia 28 kwietnia 2015 r., znak: O.KA.I-1.4111.40.2015.2.MJ, skorygowanym w trakcie postępowania, działając na podstawie art. 36a ustawy Prawo budowlane, inwestor wystąpił do Wojewody Śląskiego o zmianę decyzji ZRID Wojewody Śląskiego, w związku z istotnym odstępniem

od zatwierdzonego projektu budowlanego w zakresie przedstawionym w projekcie budowlanym, zatwierdzonym decyzją ZRID Wojewody Śląskiego. Inwestor wniosł także o nadanie tej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając konieczność jego nadania ważnym interesem społecznym oraz wniosł o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Wojewoda Śląski decyzją z dnia 5 kwietnia 2017 r., znak: IFXIII.7820.38.2015, umorzył postępowanie w sprawie zmiany decyzji ZRID Wojewody Śląskiego w odniesieniu do działek enumeratywnie w niej wskazanych.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie przedmiotowego wniosku, Wojewoda Śląski wydał w dniu 6 kwietnia 2017 r. decyzję, znak: IFXIII.7820.38.2015, zwaną dalej „decyzją zmieniającą Wojewody Śląskiego”, zmieniającą, na podstawie art. 36a ust. 1 ustawy Prawo budowlane, decyzję ZRID Wojewody Śląskiego i nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego odwołanie do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, za pośrednictwem organu I instancji, wniosło Stowarzyszenie.

W odwołaniu z dnia 2 maja 2017 r. (złożonym za pośrednictwem platformy ePUAP), Stowarzyszenie

zarzuciło Wojewodzie Śląskiemu, iż nie przekazał do rozpatrzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach jego uwag dotyczących ochrony środowiska, zgłoszonych w trakcie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, które zostały zgłoszone do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w dniu 18 listopada 2016 r., o czym poinformowano w piśmie z dnia 18 kwietnia 2017 r.

Ponadto, *Stowarzyszenie* zarzuciło, iż *decyzja zmieniająca Wojewody Śląskiego* została wydana przed dopuszczalnym upływem terminu do zgłaszania uwag do zgromadzonego w niniejszej sprawie całości materiału dowodowego.

W dniu 21 czerwca 2017 r. do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa wpłynęło pismo *Stowarzyszenia* datowane na dzień 18 kwietnia 2017 r., w którym podniesiono zarzuty dotyczące postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 18 stycznia 2017 r., znak: WOOS.4242.117.2016.EJ.7, zwanym dalej „*postanowieniem uzgadniającym*”, zmieniającym warunki realizacji ww. przedsięwzięcia wskazane w postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 7 marca 2014 r., znak: WOOS.4242.200.2012.EJ.10, i uzgadniającym realizację ww. przedsięwzięcia w zakresie wnioskowanych przez *inwestora* zmian.

Stowarzyszenie wskazało, iż w pkt I.11 *postanowienia uzgadniającego*, zmieniającym ppkt I.11.1 ww. postanowienia z dnia 7 marca 2014 r., znak: WOOS.4242.200.2012.EJ.10, dopuszczono, w celu zminimalizowania oddziaływań na utrzymanie właściwego stanu ochrony zwierząt, w tym płazów: zasypanie zbiornika wodnego o charakterze powyrobiskowym w km 435+050/strona prawa o powierzchni 0,2 ha, pod warunkiem realizacji dwóch zbiorników zastępczych o powierzchni 70 m² oraz 100 m² na działce nr 424/13, z obrębem Łojki, gmina Blachownia). Według *Stowarzyszenia* powierzchnia zbiorników kompensacyjnych powinna być zbliżona do zbiorników kolizyjnych, natomiast – jak stwierdziło *Stowarzyszenie* – w tym przypadku odtwarza się jedynie 8,5% powierzchni zbiornika, co jest stanowczo zbyt małą powierzchnią. Odnosząc powierzchnie zbiornika do liczebności odłowionych płazów *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż nie bez znaczenia w tym kontekście pozostaje fakt, iż po stronie lewej ww. inwestycji znajduje się prywatny zbiornik będący miejscem rozrodu płazów. Dodatkowo *Stowarzyszenie* podkreśliło, iż z uwagi na liczbę przepustów oraz istniejącą zabudowę mieszkaniową, wzmocniony zostanie efekt bariery ekologicznej.

Zdaniem *Stowarzyszenia* w *postanowieniu uzgadniającym* nie uwzględniono wpływu przedmiotowej inwestycji na populację płazów w km ok. 424+500, co zostało podniesione w pkt 6, 7 i 29 tabeli zawartej w piśmie *Stowarzyszenia* z dnia 18 listopada 2016 r.

W ocenie *Stowarzyszenia* wygradzenia herpetologiczne powinny zostać zamontowane na odcinku równoległym do Kocinki (Białej) do kulminacji Wzgórza Bory.

Według *Stowarzyszenia* wygradzenie MOP-u w Starej Gorzelni przed dostępem płazów jest niewystarczające.

Stowarzyszenie stwierdziło, iż zostało również pominięte miejsce rozrodu płazów w km 434+200, na co zwrócono uwagę w pkt 19, 20 ww. pisma *Stowarzyszenia* z dnia z 18 listopada 2016 r.

Stowarzyszenie zauważyło, iż właściwa ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadzona na etapie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, nie była oparta na inwentaryzacji przyrodniczej, gdyż taką wykonano dopiero po wydaniu tej decyzji. W związku z tym *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż wyniki inwentaryzacji przyrodniczej pomijały aspekt występowania płazów. Dalej *Stowarzyszenie* podkreśliło, iż na etapie ponownej - drugiej oceny oddziaływania na środowisko - w *postanowieniu uzgadniającym* pominięto aspekt chiropterologiczny.

Stowarzyszenie stwierdziło, iż w *postanowieniu uzgadniającym* ponownie pominięto zbiornik w km 435+500, będący miejscem rozrodu płazów, a także nie podniesiono aspektu jego kompensacji.

Stowarzyszenie zwróciło także uwagę, że pozostałe jego uwagi do ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zostały zawarte w piśmie z dnia 18 listopada 2016 r. W związku z tym

Stowarzyszenie wniosło do Wojewody Śląskiego o przekazanie uwag zgłoszonych w dniu 18 listopada 2016 r. do analizy Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach.

W piśmie z dnia 7 czerwca 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.1, Minister Infrastruktury i Budownictwa zwrócił się do Wojewody Śląskiego m.in. o dostarczenie: pisma *Stowarzyszenia* z dnia 18 listopada 2016 r., zawierającego uwagi do ponownej oceny oddziaływania na środowisko w przedmiotowej sprawie.

W piśmie z dnia 28 czerwca 2017 r., znak: IFXIII.7820.38.2015 - stanowiącym odpowiedź na ww. wezwanie organu odwoławczego z dnia 7 czerwca 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.1 - Wojewoda Śląski poinformował o braku wpływu do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach ww. pisma *Stowarzyszenia* z dnia 18 listopada 2016 r.

W piśmie z dnia 17 lipca 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.5, Minister Infrastruktury i Budownictwa wezwał *Stowarzyszenie* do dostarczenia kopii pisma z dnia 18 listopada 2016 r., zawierającego uwagi do ponownej oceny oddziaływania na środowisko w przedmiotowej sprawie, wraz z dokumentem potwierdzającym jego wpływ do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Przy piśmie z dnia 27 lipca 2017 r. - stanowiącym odpowiedź na ww. wezwanie organu odwoławczego z dnia 17 lipca 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.5 - *Stowarzyszenie* przesłało m.in. wydruk e-maila, przesłanego w dniu 18 listopada 2016 r. na adres e-mail: rr@katowice.uw.gov.pl, tj. na adres wskazany w obwieszczeniu Wojewody Śląskiego IFXIII.7820.38.2015 z dnia 24 października 2016 r., jako adres właściwy do składania uwag i wniosków w postępowaniu w sprawie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia.

W kolejnym piśmie z dnia 27 lipca 2017 r. *Stowarzyszenie* przesłało stosowny link do filmów dokumentujących - w jego ocenie - obecność płazów, np. w rej. km 424+500, km 434+200, oraz km 435+500, zaznaczając przy tym, iż wszystkie wyniki obserwacji wskazane w zagubionym przez Wojewodę Śląskiego piśmie z dnia 18 listopada 2016 r. zostały również przez nie udokumentowane. Ponadto, w tym piśmie *Stowarzyszenie* wniosło o przeanalizowanie w ramach prowadzonego postępowania odwoławczego raportów z nadzoru przyrodniczego, które zostały sporządzone dla potrzeb zrealizowanego już przedmiotowego odcinka autostrady A1.

W piśmie z dnia 7 sierpnia 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.6, Minister Infrastruktury i Budownictwa, zwrócił się do Wojewody Śląskiego o poinformowanie, czy do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach wpłynęły uwagi *Stowarzyszenia*, wniesione drogą elektroniczną w dniu 18 listopada 2016 r. na adres rr@katowice.uw.gov.pl (w załączeniu przesłano wydruk e-maila bez załączników), a jeżeli tak, zwrócono się również o szczegółowe wyjaśnienie przyczyn z powodu których ww. uwagi skarżącej organizacji ekologicznej nie zostały przekazane do rozpatrzenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach, skoro wpłynęły w terminie określonym w obwieszczeniu Wojewody Śląskiego IFXIII.7820.38.2015 z dnia 24 października 2016 r. zawiadamiającym społeczeństwo o przeprowadzeniu ponownej oceny oddziaływania ww. inwestycji na środowisko.

Jednocześnie pismem z dnia 7 sierpnia 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.7, Minister Infrastruktury i Budownictwa wezwał *Stowarzyszenie* do przedłożenia dokumentu potwierdzającego wpływ do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach ww. e-maila z dnia 18 listopada 2016 r., zawierającego uwagi zgłoszone przez *Stowarzyszenie* do ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

W piśmie z dnia 21 sierpnia 2017 r., znak: IFXIII.7820.38.2015 - stanowiącym odpowiedź na wezwanie organu odwoławczego z dnia 7 sierpnia 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.6 - Wojewoda Śląski przekazał wydruk wiadomości e-mail *Stowarzyszenia* z dnia 18 listopada 2016 r. wraz z jego załącznikami oraz poinformował, iż wskazane w tym e-mailu uwagi *Stowarzyszenia*, które zostały zawarte w formie dodatkowego pliku załączonego do tego pisma, „przez niedopatrzenie” nie zostały przekazane do rozpatrzenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach.

W pismach z dnia 25 i 26 sierpnia 2017 r. oraz z dnia 9 października 2017 r., które wpłynęły, za pośrednictwem platformy ePUAP, *Stowarzyszenie* złożyło oświadczenie o rezygnacji z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, stosownie do treści art. 39¹ § 1 pkt 1d *kpa*.

W piśmie z dnia 29 września 2017 r., *Stowarzyszenie* wniosło, aby przekazać do rozpatrzenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach, jego wnioski zawarte w piśmie z dnia 18 listopada 2016 r., wraz z raportami z nadzoru przyrodniczego, sporządzonymi dla odcinka F, które zostały wykonane dla Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

W dniu 26 października 2017 r. do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa wpłynęło pismo z dnia 23 października 2017 r., w którym zgłosiła swój udział w charakterze pełnomocnika *Stowarzyszenia* – adw. Joanna Kapczyńska, przekładając stosowne pełnomocnictwo.

W ww. piśmie z dnia 23 października 2017 r. – stanowiącym odpowiedź na ww. pismo Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 7 sierpnia 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.7 - pełnomocnik *Stowarzyszenia* poinformowała, iż w dniu 23 października 2017 r. dokonała otwarcia skrzynki mailowej z adresu gtp.czudek@wp.pl, gdzie w folderze „wysłane” znajduje się m.in. e-mail zatytułowany „ponowna procedura ZRID dla odc. F autostrady A1, który został wysłany na adres e-mail rr@katowice.uw.gov.pl w piątek, w dniu 18 listopada 2016 r., o godz. 21:39. Przy tym piśmie pełnomocnik *Stowarzyszenia* przesłała wydrukowaną przedmiotową wiadomość e-mail oraz zrzut ekranowy z czynności dokonania otwarcia tej wiadomości.

W dniu 23 i 24 października 2017 r. wpłynęły do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa za pośrednictwem platformy ePUAP pisma *Stowarzyszenia*, stanowiące uzupełnienie odwołania od *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*.

W uzasadnieniu ww. pisma z dnia 23 października 2017 r. *Stowarzyszenie* zwróciło również uwagę na braki dotyczące informacji o nietoperzach w inwentaryzacji przyrodniczej sporządzonej przez firmę EKOSOUND. Według *Stowarzyszenia* nie wykonano w niej nasłuchów detektorowych. W związku z tym *Stowarzyszenie* wniosło o uwzględnienie odpowiednich rozwiązań projektowych zapewniających ochronę nietoperzy. *Stowarzyszenie* jako przykład wskazało na rozwiązania, w których wykorzystano metodę nasłuchów detektorowych, opisanych w publikacji sporządzonej przez Pana Grzegorza Gołębnika pn. „Budowa dróg w Polsce a ochrona nietoperzy”, dostępnej pod stosownym linkiem.

Dodatkowo do ww. pisma z dnia 24 października 2017 r. *Stowarzyszenie* załączyło plik zatytułowany jako „NietoperzeA1”, w którym zostały przedstawione wyniki badań chiropterologicznych autorstwa Pana Grzegorza Gołębnika, zrealizowane w rejonie planowanej autostrady A1.

Przy ww. piśmie z dnia 24 października 2017 r. *Stowarzyszenie* przesłało kopię opinii dr Mateusza Ciechanowskiego, sporządzonej w sprawie o sygn. akt VII SA/Wa 23/16, której przedmiotem są m.in. wyniki badań sporządzonych przez Pana Grzegorza Gołębnika, pt. „Sprawozdanie z badań terenowych i inwentaryzacji przyrodniczej dla dokumentacji p.n.: „Budowa autostrady A1 na odcinku Tuszyn - Pyrzowice, Część II, odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km - granica woj. łódzkiego/śląskiego - węzeł Zawodzie (z węzłem).

W dniach 25 i 29 maja 2018 r. do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa wpłynęły za pośrednictwem platformy ePUAP pisma, stanowiące kolejne uzupełnienie odwołania od *decyzji zmieniającej Wojewody Świętokrzyskiego*.

W przedmiotowych pismach, stanowiącym kolejne uzupełnienie złożonego odwołania w sprawie *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, *Stowarzyszenie* przesłało stosowne linki do raportów z nadzoru przyrodniczego dotyczących następujących okresów: marzec 2016 rok (raport nr 5), kwiecień 2016 rok (raport nr 6), lipiec 2016 rok (raport nr 9), maj 2016 rok (raport nr 7), czerwiec 2016 rok (raport nr 8), sierpień 2016 rok (raport nr 10), wrzesień 2016 rok (raport nr 11) oraz kwiecień 2017 rok (raport nr 18) wraz z ich załącznikami graficznymi.

Stowarzyszenie wskazało, iż z przedmiotowego raportu nadzoru przyrodniczego z okresu kwiecień 2016 r. wynika, iż nadzór przyrodniczy wygrodził rejon w km 424+400 w postaci płotka nr 8, rejon ul. Leszczynowej. *Stowarzyszenie* wskazało, iż od początku postępowania sygnalizowało, iż znajduje

się tam miejsce rozrodu płazów, natomiast nie było ono wskazane w raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, zwanym dalej „raportem ooś”. *Stowarzyszenie* wskazało, iż jest w posiadaniu dokumentacji filmowej potwierdzającej obecność godzących tam płazów. *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż w obecnej sytuacji oczywistym jest, że odcinek A1 w rejonie przedmiotowego miejsca rozrodu płazów wymaga podjęcia działań minimalizujących poprzez wykonanie wygrodzenia i przynajmniej jednego przepustu, o co zabiega od samego początku.

W ocenie *Stowarzyszenia* ww. raport potwierdza również występowanie w rejonie km 435+500 miejsca rozrodu płazów (nr 1 na 7 stronie załącznika graficznego i tabela na str. 19 tego raportu). *Stowarzyszenie* podkreśliło, iż od początku wskazywało na ten zbiornik jako miejsce rozrodu płazów, podczas gdy Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach w *postanowieniu uzgadniającym* stwierdził, iż przedmiotowy zbiornik nie jest miejscem rozrodu i nie wymaga kompensacji. Wobec tego *Stowarzyszenie* wniosło o nałożenie obowiązku kompensacji.

Według *Stowarzyszenia* na uwagę zasługuje kolizyjny zbiornik 4 w km 437+6, który poprzednio nie został wskazany jako zbiornik do likwidacji, również jako miejsce rozrodu płazów.

Mając na uwadze powyższe, *Stowarzyszenie* stwierdziło, że ww. przypadki wskazują na rażące błędy w raporcie ooś i *postanowieniu uzgadniającym* wydanym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, a nadto – w jego ocenie - tych błędów jest więcej. W opinii *Stowarzyszenia* aktualna procedura jest ostatnią szansą na naprawę tych wadliwych rozstrzygnięć. W tym celu konieczny jest – w ocenie *Stowarzyszenia* – udział organu ochrony przyrody, o wyższych kompetencjach merytorycznych niż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach. Ponadto, *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż wnikliwa analiza raportów z nadzorów przyrodniczych wnosi dane nieujawnione na etapie raportu ooś. *Stowarzyszenie* podkreśliło, iż wszystkie wnioski jakie złożyło w toku prowadzonego postępowania odwoławczego są oparte na obserwacjach terenowych, w szczególności dotyczy to rejonu km 433 (miejsce rozrodu płazów przy MOP), km 434+250 (prawdopodobnie podawanego błędnie wcześniej jako 432+250), oraz km 434+500.

W dniu 8 listopada 2018 r. do Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju wpłynął wniosek *Stowarzyszenia* o udostępnienie, na podstawie art. 8 ustawy z dnia 3 października 2008 r. udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie”, informacji o środowisku i jego ochronie dotyczących postępowania odwoławczego w sprawie *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, poprzez

1. podanie wszystkich znanych dla tego odcinka stanowisk rozrodu płazów w pasie 2x550 m od osi planowanej inwestycji (tj. 2x500 m od granic pasa drogowego oraz w pasie drogowym), poprzez wskazanie kilometraża oraz odległości od osi inwestycji z podaniem strony (lewa/prawa) ze wskazaniem źródła informacji. *Stowarzyszenie* wskazało, iż przez oś inwestycji rozumie również zjazdy z autostrady,
2. wskazanie dla każdego z wymienionych stanowisk środków minimalizacji i kompensacji oddziaływań na płazy poprzez wskazanie wygrodzeń herpetologicznych oraz ich rozciągłości względem kilometraża dla każdego ze stanowisk rozrodu płazów oraz przepustów dla płazów mających zapewnić dostęp do wymienionych stanowisk w odniesieniu do każdego ze stanowisk rozrodu płazów oraz wskazania współrzędnych stanowisk kompensacyjnych w układzie WGS84,
3. wskazanie na załączniku graficznym stref migracji płazów wraz z ich rozciągłością względem pasa drogowego i miejsc rozrodu zlokalizowanych w buforze 2x500 m od pasa drogowego,
4. określenie stanu ochrony populacji płazów dla wszystkich stanowisk.

Odnosnie ww. wniosku Minister Inwestycji i Rozwoju wypowiedział się w odrębnym piśmie.

W pismach z dnia 3 stycznia 2019 r. oraz z dnia 27 lutego 2019 r. *Stowarzyszenie* ponownie wezwało Ministra Inwestycji i Rozwoju do udzielenia informacji o środowisku i jego ochronie wskazanej w piśmie z dnia 8 listopada 2018 r., lub do wydania decyzji/postanowienia o odmowie udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, wraz ze stosownym pouczeniem o możliwości zaskarżenia wydanego przez organ postanowienia/decyzji. Odnosnie ww. pism Minister Inwestycji i Rozwoju również wypowiedział się w odrębnych pismach.

W piśmie z dnia 27 lutego 2019 r. *Stowarzyszenie* poinformowało, iż w rejonie ulicy Piastów 20 (według googlemaps) w Łojkach, wskutek realizacji prac związanych z budową autostrady A1 (odc. F), zniszczone zostało miejsce rozrodu płazów, które według Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach nie zostało uznane za miejsce występowania płazów. *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż potwierdzenie tych informacji znajduje się w raportach z nadzoru przyrodniczego. Ponadto, *Stowarzyszenie* podkreśliło, iż sygnalizowało występowanie tam miejsca rozrodu płazów w uwagach zgłaszanych drogą elektroniczną Wojewodzie Śląskiemu.

Odwwołanie wniesiono w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Inwestycji i Rozwoju (Dz. U. z 2018 r. poz. 94, ze zm.) – jest obecnie Minister Inwestycji i Rozwoju, zwany dalej „*Ministrem*”, stwierdzono, co następuje.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o zmianę decyzji ZRID Wojewody Śląskiego, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ I instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ I instancji postępowania oraz wydanej decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego, jak również rozpatrzył zarzuty *Stowarzyszenia*.

Po dokonaniu analizy wniosku *inwestora* o wydanie, na podstawie art. 36a ustawy *Prawo budowlane*, decyzji o zmianie decyzji ZRID Wojewody Śląskiego, jak i przebiegu postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, a także po dokonaniu weryfikacji decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego, organ odwoławczy stwierdził, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa, gdyż zachodzą przesłanki przemawiające za zmianą decyzji ZRID Wojewody Śląskiego.

Analizując wniosek *inwestora* o zmianę decyzji ZRID Wojewody Śląskiego, zważyć należy, co następuje.

Zgodnie z art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*, z wyjątkiem art. 28 ust. 2. Co za tym idzie, w pełni uzasadnione jest, w przypadku istotnego odstąpienia od projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, dokonanie jego zmiany, na podstawie art. 36a *ustawy Prawo budowlane*, poprzez zmianę decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w zakresie dotyczącym zatwierdzenia projektu budowlanego.

Art. 36a ust. 1 *ustawy Prawo budowlane* wprowadza zasadę, że inwestor, realizując dany obiekt, jest związany treścią decyzji zatwierdzającej konkretny projekt budowlany i nie może w sposób samodzielny wprowadzać rozwiązań technicznych oraz konstrukcyjnych innych niż przewiduje tenże projekt, jeśli wcześniej – przed dokonaniem istotnego odstąpienia od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę – nie uzyska decyzji administracyjnej w trybie art. 36a ust. 1 *ustawy Prawo budowlane*.

Wydanie decyzji zmieniającej decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej powoduje, że przestaje obowiązywać pierwotna decyzja o zezwoleniu na realizację tej inwestycji w zakresie dotyczącym zatwierdzenia projektu budowlanego, a zastępuje ją nowa decyzja, która – w zależności od wnioskowanych przez inwestora zmian – postanowienia decyzji pierwotnej albo całkowicie pochłania albo całkowicie je zmienia bądź tylko rozszerza je o inne nowe elementy. Postępowanie, którego przedmiotem jest zmiana decyzji na podstawie art. 36a *ustawy Prawo budowlane*, jest prowadzone analogicznie do postępowania o wydanie pozwolenia na budowę na zasadach ogólnych (Z. Niewiadomski, *Prawo budowlane*, Komentarz, Warszawa 2013).

W literaturze przedmiotu podkreśla się, iż art. 36a *ustawy Prawo budowlane* ma na celu przede wszystkim możliwość wprowadzenia do projektu budowlanego niezbędnych z punktu widzenia inwestora „korekt”. Potrzeba zmiany rozwiązań projektowych może się bowiem ujawnić już po zatwierdzeniu projektu budowlanego. To samo dotyczy innych warunków pozwolenia na budowę, wprowadzonych

na podstawie art. 36 *ustawy Prawo budowlane* (vide: J. Dessoulavy-Śliwiński [w:] *Prawo budowlane*, Komentarz, red. Z. Niewiadomski, Warszawa 2009, str. 447).

Czynnikiem, który spowodował zmianę *decyzji ZRID Wojewody Śląskiego* była optymalizacja rozwiązań technicznych autostrady i obiektów inżynierskich.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Śląskiego postępowanie o wydanie *decyzji zmieniającej Wojewody Świętokrzyskiego* i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu II instancji Wojewoda Śląski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Śląski, pismem z dnia 18 marca 2016 r., znak: IFXIII.7820.38.2015, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany *decyzji ZRID Wojewody Śląskiego* wnioskodawcę.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach, Urzędzie Miejskim w Kłobucku, Urzędzie Gminy we Wręczycy Wielkiej, Urzędzie Gminy w Mykanowie, Urzędzie Miasta Częstochowy oraz Urzędzie Miejskim w Blachowni oraz urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów. W przedmiotowym obwieszczeniu organ I instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

Z uwagi na wniosek *inwestora* o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, działając na podstawie art. 89 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, pismem z dnia 9 września 2016 r., znak: IFXIII.7820.38.2015, Wojewoda Śląski zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, działając na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, pismem z dnia 16 października 2016 r., znak: WOOŚ.4242.117.2016.EJ.3, zwrócił się do Wojewody Śląskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w sprawie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia drogowego w trybie art. 33-36 i art. 38 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

Spełniając powyższy obowiązek, obwieszczeniem z dnia 24 października 2016 r., znak: IFXIII.7820.38.2015 Wojewoda Śląski poinformował społeczeństwo o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków.

Po przeprowadzeniu ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wydał *postanowienie uzgadniające*.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Śląski wydał *decyzję zmieniającą Wojewody Śląskiego*. Nadając decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Świętokrzyski podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora*. W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji organ I instancji, mając na względzie opinię przedstawioną przez *inwestora*, ustosunkował się do zarzutów i wniosków podniesionych w toku postępowania.

Wojewoda Śląski doręczył *decyzję zmieniającą Wojewody Śląskiego* wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach, Urzędzie Miejskim w Kłobucku, Urzędzie Gminy we Wręczycy Wielkiej, Urzędzie Gminy w Mykanowie, Urzędzie Miasta Częstochowy oraz Urzędzie Miejskim w Blachowni, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów oraz w prasie lokalnej – „Dziennik Zachodni”.

Kontrolowana decyzja (z zastrzeżeniem uchybień, o których będzie mowa poniżej) czyni zadość wymogom określonym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej* w związku z art. 36a *ustawy Prawo budowlane*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy wynikające z konieczności wprowadzenie wnioskowanych przez *inwestora* zmian w rozwiązaniach projektowych. Na mocy *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego* zatwierdzono zmiany w projekcie budowlanym, stanowiącym załącznik do decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Zamienny projekt budowlany stanowi załącznik do *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, będąc jej integralną częścią.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej. Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. f, j *ustawy* z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1474, z późn. zm.), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera

w razie potrzeby ustalenia dotyczące określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków w zakresie obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, jak również dotyczące zezwolenia na wykonanie tego obowiązku.

Zgodnie z art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej*, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*, z wyjątkiem art. 28 ust. 2 *ustawy Prawo budowlane*. Przepisy prawa budowlanego nie zawierają definicji pojęcia „konserwacja”. Zawierają natomiast definicje przebudowy i budowy. Skoro zatem w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej można określić ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości jedynie dla wykonania obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, to zmienić decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej można jedynie dla wykonania obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, a nie ich konserwacji.

Wobec powyższego, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w zakresie dotyczącym ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości, nie można zmienić, na podstawie art. 36a *ustawy Prawo budowlane*, dla wykonania obowiązku konserwacji urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, bowiem pojęcie konserwacji nie mieści się w definicjach przebudowy i budowy, określonych w art. 3 pkt 6 i pkt 7a *ustawy Prawo budowlane*.

Natomiast w tabeli znajdującej się na str. 92-94, w pkt 1.2 *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego* zmieniono ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości z przebudowy rowu R-1 (S-10) na konserwację rowu R-1 (S-10).

W związku z powyższym, pismem z dnia 7 czerwca 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.2, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do szczegółowego wyjaśnienia, na czym polegają prace określone jako „Zmiana dotycząca konserwacji rowu R-1 (S-10)”, o których mowa w tabeli znajdującej się na str. 92-94, w pkt 1.2 *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, oraz czy ww. prace dotyczą zmiany obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych.

Z wyjaśnień *inwestora* zawartych w pismach z dnia 16 czerwca 2017 r., znak: L.dz. 702/17-896/PG-ZD2z oraz dnia 12 lipca 2017 r., znak: L.dz. 702/17-920/PG-ZD2, wynika, iż prace wymienione w ww. tabeli, znajdującej się na str. 92-94, w pkt 1.2 *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, opisane jako „Zmiana dotycząca konserwacji rowu R-1 (S-10)”, stanowią zmiany dotyczące przebudowy rowu R-1 (S-10) oraz nie są związane z obowiązkiem budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych.

Biorąc zatem pod uwagę wyjaśnienia przedstawione przez *inwestora* w ww. pismach z dnia 12 lipca 2017 r., oraz z dnia 16 czerwca 2017 r., *Minister* uznał, iż prace wymienione w ww. tabeli, znajdującej się na str. 92-94, w pkt 1.2 *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, w rzeczywistości polegają na przebudowie rowu R-1 (S-10), a zatem ich realizacja jest możliwa na podstawie decyzji zmieniającej decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Konsekwencją przedstawionego powyżej stanowiska oraz wskazanych działań są zmiany dokonane przez organ odwoławczy, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, określone w punkcie II niniejszej decyzji.

Analizując dalej *decyzję zmieniającą Wojewody Śląskiego* organ odwoławczy stwierdził, iż zarówno we wniosku *inwestora* o zmianę, na podstawie art. 36a *ustawy Prawo budowlane*, *decyzji Wojewody Śląskiego*, w uzupełniających ten wniosek pismach, jak również w samej *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, nie wskazano jakie zmiany rozwiązań projektowych przewidziane są do wykonania na działce nr 798/7, z obrębu Biała Góra km. 9, gmina Kłobuck.

Wobec powyższego, w piśmie z dnia 7 czerwca 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.2, *Minister* wezwał *inwestora* do szczegółowego wyjaśnienia, jakie zmiany rozwiązań projektowych przewidziane są do wykonania na tej działce.

W piśmie z dnia 16 czerwca 2017 r., znak: L.dz.702/17-896/PG-ZD2 *inwestor* wskazał, iż na ww. działce nr 798/7, z obrębu Biała Góra km. 9, gmina Kłobuck, nie będą realizowane prace wymagające istotnej zmiany w stosunku do zatwierdzonego *decyzją zmieniającą Wojewody Śląskiego* projektu budowlanego oraz wymagające zmiany tej decyzji. Jednocześnie *inwestor* poinformował, iż przedmiotowa działka we wniosku o zmianę decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej została wskazana omyłkowo.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia *inwestora*, należało uznać, iż wskazanie ww. działki 798/7, z obrębu Biała Góra km. 9, gmina Kłobuck, w *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego* stało się bezprzedmiotowe.

Przepis art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* nie precyzuje przyczyn umorzenia w postępowaniu odwoławczym postępowania pierwszej instancji, niemniej w doktrynie i orzecznictwie sądów administracyjnych powszechnie przyjmuje się, że organ umarzając postępowanie organu pierwszej instancji, kieruje się przesłankami określonymi w art. 105 § 1 *kpa*, czyli spowodowaną jakimkolwiek przyczynami bezprzedmiotowością postępowania (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2010 r., sygn. akt VII SA/Wa 245/10).

Stosownie do treści art. 105 § 1 *kpa*, w sytuacji, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 *kpa*, to brak przedmiotu postępowania.

Przesłanka bezprzedmiotowości występuje wtedy, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle, bądź nie ma postaw do jej rozpoznania w drodze postępowania administracyjnego, czy też tylko w drodze postępowania administracyjnego prowadzonego przed rozstrzygającym w sprawie organem pierwszej instancji. Postępowanie administracyjne może więc toczyć się jedynie w sytuacji, gdy ma swój „przedmiot”. Przedmiotem procesu administracyjnego jest natomiast konkretna sprawa indywidualnego podmiotu, w której na podstawie przepisów prawnych powszechnie obowiązujących organy administracyjne są władne podjąć decyzję administracyjną, albo orzekając w niej o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu, albo stwierdzając o niedopuszczalności takiego orzekania.

Bezprzedmiotowe może być postępowanie zarówno z powodu braku przedmiotu faktycznego do rozpoznania sprawy, jak również z powodu braku podstawy prawnej do wydania decyzji w zakresie żądania wnioskodawcy. W takiej sytuacji drogę do konkretyzacji praw lub obowiązków zamyka, a jednocześnie kończy bieg postępowania w danej instancji, umorzenie postępowania (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 sierpnia 1999 r., sygn. akt IV SA 1167/97, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 lipca 2010 r., sygn. akt VII SA/Wa 292/10, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 6 maja 2010 r., sygn. akt II SA/OI 190/10).

Z dyspozycji art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* wynika, że dopuszczalne jest uchylenie zaskarżonej decyzji w części i umorzenie w tym zakresie postępowania przed organem pierwszej instancji. W niniejszej sprawie bezprzedmiotowość postępowania, we wskazanym wyżej zakresie, zaistniała z powodu

odstąpienia przez *inwestora* od wykonania prac na ww. działkach, co stanowi o bezprzedmiotowości postępowania organu pierwszej instancji w tym zakresie.

Wobec powyższego - w punkcie I niniejszej decyzji - *Minister* uchylił *decyzję zmieniającą Wojewody Śląskiego* w części dotyczącej ww. działki nr 798/7, z obrębu Biała Górna km. 9, gmina Kłobuck, oraz umorzył postępowanie organu I instancji w tym zakresie.

Dokonując powyższych rozstrzygnięć *Minister* uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*. Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy drogowej* oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punktach I – II niniejszej decyzji.

Odnosząc się do zarzutów *Stowarzyszenia*, *Minister* stwierdził, co następuje.

W trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego, pismami z dnia 7 czerwca 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.2, z dnia 18 grudnia 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.16, oraz z dnia 16 lipca 2018 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.MW.23, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień podniesionych w odwołaniu, uzupełnionym kolejnymi pismami *Stowarzyszenia*.

W pismach z dnia 16 czerwca 2017 r., znak: L.dz. 702/17-896/GK-ZEK, z dnia 20 września 2017 r., znak: L.dz. 702/17-978/GK-ZEK, z dnia 27 grudnia 2017 r., znak: L.dz. 702/17-1077/GK-ZEK, oraz z dnia 27 lipca 2018 r., znak: L.dz. 702/17-1189/GK-ZEK, *inwestor* odniósł się do uwag skarżącej organizacji ekologicznej, wskazując, iż w jego ocenie nie zasługują one na uwzględnienie.

Powyższe stanowisko *inwestora* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *kpa*, przesłał *Stowarzyszeniu* przy pismach z dnia 3 lipca 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.3, z dnia 8 września 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.10, uzupełnionym pismem z dnia 3 października 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.13.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do wydania decyzji w przedmiotowej sprawie, działając na podstawie art. 10 *kpa*, pismami z dnia 25 września 2017 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.12, z dnia 2 stycznia 2018 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.PK.17, oraz dnia 26 września 2018 r., znak: DLI.3.6621.35.2017.MW.25, *Minister* zawiadomił strony o możliwości wypowiedzenia się, przed wydaniem rozstrzygnięcia, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym.

W piśmie z dnia 23 października 2017 r. *Stowarzyszenie*, potrzymało dotychczasowe stanowisko w niniejszej sprawie, oraz wskazało, iż zgodnie z art. 34 pkt 1-3 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* uwagi i wnioski mogą być wnoszone w formie pisemnej, ustnie do protokołu, oraz za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Stowarzyszenie wyjaśniło, iż wobec awarii platformy ePUAP, uwagi do ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zostały wniesione drogą mailową na wskazany adres nadawcy. Zdaniem *Stowarzyszenia* w sposób zgodny z *ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* zgłosiło uwagi do przedmiotowego postępowania. Ponadto, zdaniem *Stowarzyszenia* uwagi te powinny zostać rozpatrzone przez właściwy organ wymieniony w tej ustawie, nie zaś przez organ II instancji i *inwestora*. Wobec powyższego *Stowarzyszenie* wniosło o powtórzenie procedury uzgadniającej z organem ochrony środowiska, a przynajmniej rozpatrzenie jego uwag przez właściwy organ ochrony przyrody.

Stowarzyszenie wniosło o wprowadzenie w *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego* następujących zapisów:

1. nakładających na *inwestora* obowiązek kontroli separatorów co dwa tygodnie w celu sprawdzania czy nie znajdują się w nich uwięzione małe kręgowce oraz o umieszczenie w separatorach tratw,

co umożliwi – zdaniem *Stowarzyszenia* - małym zwierzętom, jeśli zostaną uwięzione w odwodnieniu, oszczędzanie energii. Według *Stowarzyszenia* kontrola separatorów jest działaniem weryfikującym skuteczność zabezpieczeń pasa budowy i pasa drogowego. *Stowarzyszenie* wskazało, iż w przypadku umieszczenia tratw w separatorach, prawdopodobieństwo przeżycia uwięzionego osobnika wzrasta, przez co wzrasta prawdopodobieństwo jego uwolnienia. Zdaniem *Stowarzyszenia* w przypadku stwierdzenia płazów w poszczególnych obiektach, należy te obiekty docelowo objąć kontrolami, co dwa tygodnie przez cały okres eksploatacji. *Stowarzyszenie* zwróciło również uwagę, iż obecność otworów w pokrywach separatorów umożliwia ich wzrokową kontrolę. Natomiast – jak wskazało *Stowarzyszenie* - otwory te łatwo zabezpieczyć, poprzez umieszczenie w nich zaślepek. W związku z tym *Stowarzyszenie* wniosło o wprowadzenie zapisu dotyczącego zabezpieczenia separatorów pokrywami z otworami rewizyjnymi. *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż takie rozwiązanie pozwala dokonywać kontroli separatorów bez konieczności podnoszenia pokrywy. *Stowarzyszenie* szczegółowo wyjaśniło, iż podniesienie pokrywy działa na płazy odstraszająco, przez co wyniki kontroli separatora nie są miarodajne - hałas powoduje u płazów odruch uciezkowy, przez co po otwarciu separatora część z nich błyskawicznie ukrywa się pod powierzchnią wody, a tym samym nie można ustalić uwięzionej liczby zwierząt. W konsekwencji – w ocenie *Stowarzyszenia* - utrudniona zostaje kontrola skuteczności odłowów płazów z pułapki, jaką stanowi separator;

2. obligujących *inwestora* do zabezpieczenia urządzeń odwodnienia przed dostępem płazów, a w separatorach i studniach wpadowych - o montaż urządzeń umożliwiających płazom samodzielne opuszczenie separatorów i studni wpadowych. Zdaniem *Stowarzyszenia* zapis ten jest istotny, z uwagi na niekompletną inwentaryzację przyrodniczą. Według *Stowarzyszenia*, np. wykonanie rur uciezkowych (opisanych przykładowo w Poradniku ochrony płazów dostępnym na stronie internetowej *Stowarzyszenia* Pracownia na rzecz Wszystkich Istot) stanowi rozwiązanie systemowe, alternatywne do częstych kontroli separatorów;
3. o konieczności zapewnienia monitoringu śmiertelności płazów na jezdni po oddaniu inwestycji do użytkowania. W tym zakresie *Stowarzyszenie* wyjaśniło, że powinien się on rozpocząć w momencie pojawienia się płazów wczesnowiosennych i trwać do zakończenia godów - zazwyczaj jest to okres pomiędzy 15 marca – 30 kwietnia, przez co wystarczające będą kontrole co dwa dni. Zdaniem *Stowarzyszenia* zasadny jest również monitoring śmiertelności w okresie jesiennym i w tym zakresie zaproponowano 10 kontroli w ciepłe noce po opadach deszczu, w liczbie 10, w terminie po 20 sierpnia do 15 października. W opinii *Stowarzyszenia* monitoring śmiertelności umożliwia weryfikację skuteczności i stanu wygradzeń herpetologicznych. *Stowarzyszenie* zaproponowało również trzyletni monitoring śmiertelności a następnie, po przeanalizowaniu wyników, podjęcie decyzji dotyczącej ostatecznych działań;
4. dotyczących zabezpieczenia przejazdu nad i pod trasą zasadniczą przed dostępem płazów; *Stowarzyszenie* wskazało, iż obecność urządzeń odwodnienia oraz krawężników generuje niepotrzebną śmiertelność małych zwierząt;
5. dotyczących powierzchni i liczby zbiorników kompensacyjnych aby była ona większa lub przynajmniej taka sama, co powierzchnia zbiorników wymagających likwidacji;
6. o konieczności wprowadzenia obowiązku trójkrotnej kontroli w ciągu roku, przez cały okres eksploatacji, stanu technicznego wygradzeń herpetologicznych oraz przepustów; przed migracjami wiosennymi i jesiennymi płazów oraz przed okresem dyspersji płazów wczesnowiosennych;
7. dotyczących wprowadzenia również do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację ww. przedsięwzięcia obowiązku eliminującego możliwość deponowania odpadów mas ziemnych w obszarach siedliskowych płazów. W tym zakresie *Stowarzyszenie* wskazało, iż powszechną praktyką jest utylizacja mas ziemnych z budowy w przypadkowych, często podmokłych miejscach. W konsekwencji – w ocenie *Stowarzyszenia* - niszczone są siedliska i miejsca rozrodu płazów. Dodatkowo *Stowarzyszenie* poinformowało, iż zauważyło dewastację masami ziemnymi w dolinie Stradomki, co zostało zgłoszone do Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad;
8. uniemożliwiających oddanie do ruchu przedmiotowej inwestycji przed zakończeniem montażu docelowych wygradzeń herpetologicznych. *Stowarzyszenie* wskazało, iż liczne przykłady pokazują, iż oddanie do ruchu inwestycji przed zakończeniem montażu wygradzeń herpetologicznych, skutkuje niszczeniem płazów (np. obwodnica Mińska Mazowieckiego, S69, A1 Sośnica – Bełk – Żory).

Ponadto *Stowarzyszenie* wniosło, aby odwierty pod fundamenty ekranów akustycznych zostały zabezpieczone przed dostępem małych zwierząt, w tym płazów, poprzez zastosowanie wygradzeń tymczasowych. *Stowarzyszenie* wskazało, iż w przypadku konieczności prowadzenia ewentualnych prac w korytach niewielkich cieków i rowów melioracyjnych, przed przystąpieniem do prac ziemnych, należy dokonać odłowienia gatunków chronionych fauny. *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż studnie wpadowe, niecki wpadowe, mające otwory wlotowe (połączenie z rowami) należy zabezpieczyć poprzez zamontowanie rzędu pionowych prętów (płaskowników) o usytuowaniu prętów, w odstępie maksymalnie 20 mm, w sposób utrudniający wpadanie płazów do wnętrza obiektów oraz w pochylnie umożliwiające samodzielne wychodzenie zwierząt na zewnątrz lub w rury ucieczkowe. *Stowarzyszenie* ponadto wskazało, iż wszelkie obiekty i urządzenia, w szczególności związane z odwodnieniem, odprowadzeniem oraz odczyszczeniem ścieków i inną infrastrukturą, które mogą spowodować śmiertelność zwierząt, należy tak zaprojektować, aby nie mogły być wykorzystywane jako miejsca okresowego lub stałego bytowania zwierząt. Zdaniem *Stowarzyszenia* infrastruktura winna być skonstruowana i zabezpieczona w sposób chroniący przed możliwością wpadnięcia do niej zwierząt a zarazem w sposób chroniący przed uwięzieniem - poprzez zamontowanie odpowiednich krat, zasuw i ogrodzeń, a jednocześnie powinna pozwalać na samodzielne wydostanie się zwierząt z tych obiektów i urządzeń.

Stowarzyszenie wyjaśniło, iż w rejonie wzgórza Bory postulat wydłużenia wygradzenia herpetologicznego wynika z zasięgów migracyjnych płazów. Przy tym *Stowarzyszenie* zaznaczyło, iż podczas opadów płazy penetrują również siedliska suche. Na uwagę – zdaniem *Stowarzyszenia* - zasługuje liczna populacja płazów związana z miejscem rozrodu w rej. km 429+650 (staw w dolinie Kocinki).

Stowarzyszenie poinformowało, iż w rejonie MOPu Stara Gorzelnia stwierdzono miejsce rozrodu płazów, jak również udokumentowano ich migrację, a stosowny materiał w tym przedmiocie znajduje się w ekspertyzie sporządzonej przez Marka Sołtysiaka.

Stowarzyszenie podniosło, iż zbiorniki w km 434+200 stanowią miejsce rozrodu płazów, gdyż stwierdzono tam masowo występujący skrzek żab trawnych. Natomiast – w ocenie *Stowarzyszenia* - kwestia zbiornika w km 435+500 stanowi dowód błędnych inwentaryzacji przyrodniczych. Zdaniem *Stowarzyszenia* inwestor powinien potwierdzić występowanie tam płazów. Według *Stowarzyszenia* powoływanie się na dotychczasowe decyzje w sprawie przedmiotowego odcinka należy uznać za niewłaściwe, albowiem w dotychczasowych dokumentacjach nie wskazywano tego zbiornika jako miejsca rozrodu płazów, a niniejsze postępowanie stanowi okazję, by naprawić poprzednie wadliwe decyzje. Wobec tego *Stowarzyszenie* wniosło do organu odwoławczego, aby wystąpił o przekazanie raportów z nadzoru przyrodniczego, które dokumentują obecność płazów w przedmiotowym zbiorniku.

Przy ww. piśmie z dnia 23 października 2017 r. przesłano zestawienie miejsc rozrodu płazów i występowania płazów, ze wskazaniem stanowisk pomitych w inwentaryzacjach przyrodniczych wykonanych w SGGW i EKOSOUND.

Przy piśmie z dnia 25 października 2017 r., które wpłynęło do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w tym samym dniu, *Stowarzyszenie* przedłożyło pismo zatytułowane jako „Wstępna ekspertyza dot. wpływu autostrady A1, odcinka projektowanego F (węzła Rząsowa – węzeł Blachowania) na herpetofaunę, sporządzone przez Marka Sołtysiaka.

W piśmie z dnia 10 stycznia 2018. *Stowarzyszenie* zarzuciło, iż nieprawdziwe jest stwierdzenie zawarte na str. 140 *raportu* ooś, iż analizowane w niniejszym opracowaniu alternatywne rozwiązania projektowe nie generują innych form oddziaływania fazy realizacji i eksploatacji trasy A1 (zarówno pod względem rodzaju, charakteru jak i zasięgu) na gatunki chronionych bezkręgowców, ichtiofauny, herpetofauny i nietoperzy niż te, które zostały zdefiniowane na wcześniejszych etapach proceduralnych. *Stowarzyszenie* wskazało, iż stanowiska płazów wymieniono w tabeli 30 *raportu* ooś, który został sporządzony przez firmę TRAKT. *Stowarzyszenie* zarzuciło, iż w ww. tabeli zostały pominięte jeszcze inne zbiorniki, będące miejscami rozrodu płazów, oraz wskazano szczegółowo ich położenie. Ponadto, *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż posiada udokumentowane na filmach występowanie tych płazów w przedmiotowych zbiornikach.

Stowarzyszenie podkreśliło, iż nie został wskazany zbiornik kolizyjny, znajdujący się ok. 400 m na południe od zbiornika w km 435+050. *Stowarzyszenie* wskazało, iż z tego zbiornika jeszcze w 2017 roku wykonywano odłowy, w tym stwierdzono w tym miejscu obecność zarówno larw, jak i młodocianych form lądowych. Według *Stowarzyszenia* wyniki podobnych obserwacji powinny się znaleźć w raportach z nadzoru przyrodniczego. W związku z tym *Stowarzyszenie* wniosło o dołączenie oryginalnych raportów z nadzoru przyrodniczego do akt niniejszego postępowania i ich przeanalizowanie w ramach tego postępowania.

Stowarzyszenie zaznaczyło, iż każda decyzja podjęta na podstawie niekompletnych danych będzie obciążona wadą, gdyż podczas jej podejmowania nie zostanie wzięty pod uwagę cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, jaki powinien być zgromadzony i jaki mógł być zgromadzony. Zdaniem *Stowarzyszenia* w odniesieniu do pominiętych miejsc rozrodu płazów nie można wydać prawidłowej i adekwatnej do potrzeb ochrony płazów decyzji, jeśli pomija się występowanie miejsc rozrodu płazów, a z taką sytuacją – jego zdaniem – mamy do czynienia w przedmiotowym postępowaniu.

Stowarzyszenie zwróciło uwagę na zasadę dwuinstancyjności postępowania, podnosząc przy tym, iż domaga się merytorycznej analizy jego uwag przez kompetentny, bezstronny i specjalistyczny organ ochrony przyrody, a tym – jego zdaniem – nie jest *inwestor*. Zdaniem *Stowarzyszenia* kierowanie w tym postępowaniu odwoławczym pism wyłącznie do *inwestora*, zamiast do niezależnego organu specjalistycznej administracji w zakresie ochrony przyrody, podważa zaufanie organizacji społecznej do organu odwoławczego. *Stowarzyszenie* wskazało, iż z poprzednich pism jednoznacznie wynika, iż organ odwoławczy jest organem architektoniczno-budowlanym i nie deklaruje kompetencji w kwestiach ochrony przyrody. *Stowarzyszenie* natomiast podkreśliło, iż w niniejszym postępowaniu doszło do uchybienia proceduralnego, gdyż jego uwagi wniesione w postępowaniu dotyczącym ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie zostały przekazane Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach jako organu właściwego. W związku z tym *Stowarzyszenie* wniosło o powtórzenie procedury uzgodnienia w tym organie.

Z uwagi na możliwość przenikania przez oczka o wymiarach 5 mm x 5 mm młodocianych płazów bezogonowych a także traszek, na wysokości miejsc rozrodu płazów, *Stowarzyszenie* zaproponowało zastosowanie pełnych panelowych wygradzeń herpetologicznych, natomiast siatki (jako mniej skuteczne) – jego zdaniem – należy wykorzystywać w odległości powyżej 500 m od miejsc rozrodu.

Stowarzyszenie wskazało, iż powierzchnia zasypanego zbiornika w km 435+050 wynosiła 0,2 ha, zaś powierzchnia zbiorników kompensacyjnych ma wynosić sumarycznie 170 m², o czym mowa w pkt 8 *postanowienia uzgadniającego*, nadającym nowy brzmienie ppkt I.11.1 postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 7 marca 2014 r., znak: OOŚ.4242.200.2012.EJ.10. W tym zakresie *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż być może dla 70 osobników płazów, wykazanych w tabeli nr 30 *raportu ooś*, jest to powierzchnia wystarczająca, jednakże nadzór przyrodniczy napotkany na placu budowy oświadczył, iż z tego rejonu przeniesiono kilkaset płazów. Zdaniem *Stowarzyszenia* uzyskana ustnie informacja wymaga wprowadzić weryfikacji w dokumentach, przy czym wskazano, iż nie ma powodu, by nie wierzyć pracownikowi nadzoru przyrodniczego. Ponadto, *Stowarzyszenie* zwróciło uwagę, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uznał, iż nie ma potrzeby odtwarzania zbiornika w km 435+450, ponieważ w przedłożonej mu dokumentacji nie wykazano tam obecności płazów. W ocenie *Stowarzyszenia* jest to celowy zabieg autorów *raportu ooś* z firmy Trakt. Zdaniem *Stowarzyszenia* autorzy tego raportu celowo przemilczeli w tabeli nr 30 tego raportu, iż przedmiotowy zbiornik stanowił miejsce rozrodu płazów, w tym grzebiuszki ziemnej, co zostało udokumentowało przez *Stowarzyszenie*.

W piśmie z dnia 28 października 2018 r. *Stowarzyszenie* wniosło, aby organ odwoławczy przeanalizował całość zgromadzonej dotychczas dokumentacji z nadzoru przyrodniczego oraz innych dokumentów środowiskowych w kontekście wymogów ochrony fauny dla inwestycji objętej postępowaniem, zgodnie z wytycznymi opisanymi w publikacjach: „Poradnik ochrony płazów” autorstwa Kurek, Rybacki, Sołtysiak, 2011 oraz Poradnik projektowania przejść dla zwierząt i działań ograniczających śmiertelność fauny przy drogach, Kurek, 2010.

W piśmie z dnia 14 listopada 2018 r. *Stowarzyszenie* wskazało, iż ustalenia organu ochrony środowiska są niepełne w stosunku do stanu rzeczywistego.

Stowarzyszenie raz jeszcze podkreśliło, iż wbrew ustaleniom autorów dokumentacji środowiskowej w rejonie km 424+500 znajduje się stanowisko rozrodu płazów, co potwierdzają nagrania, zamieszczone pod stosownymi linkami internetowymi zamieszczonymi w serwisie youtube. W konsekwencji *Stowarzyszenie* ponownie wniosło o zabezpieczenie populacji płazów związanych ze wskazanym miejscem rozrodu poprzez wprowadzenie do projektu budowlanego wygrodzeń i przepustów.

Stowarzyszenie ponownie zwróciło uwagę, iż w rej. km 435+500 znajduje się kolizyjny zbiornik, będący miejscem rozrodu płazów, co znajduje – jego zdaniem – potwierdzenie w nagraniu zamieszczonym pod stosownym linkiem umieszczonym w serwisie youtube. W związku z tym *Stowarzyszenie* wniosło o zabezpieczenie populacji płazów związanych ze wskazanym miejscem rozrodu poprzez wprowadzenie kompensacji polegającej na odtworzeniu miejsca rozrodu prawnie chronionych gatunków. *Stowarzyszenie* wyjaśniło, iż to miejsce jest również wykazane przez nadzór przyrodniczy, natomiast zostało pominięte w raporcie oś w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko, jak również w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przygotowanym na potrzeby decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

W piśmie z dnia 30 listopada 2018 r. *Stowarzyszenie* zwróciło uwagę, iż w niniejszej sprawie inwentaryzacja przyrodnicza jest niekompletna i nie była również kompletna na etapie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację ww. przedsięwzięcia, a także uzgadniania projektu budowlanego w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Zdaniem *Stowarzyszenia* powyższe stwierdzenie potwierdzają, m.in. raporty z nadzoru przyrodniczego, dostępne u inwestora, jak również udostępnione organowi odwoławczemu.

Stowarzyszenie stwierdziło, iż zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym ugruntowanym w orzecznictwie, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien być spójny, rzetelny, kompletny i nie budzący wątpliwości co do stanu faktycznego. Dodatkowo *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż przy niepełnej inwentaryzacji przyrodniczej łatwo będzie wykazać niezgodność prowadzenia procesu inwestycyjnego ze standardami obowiązującymi w Kraju Wspólnoty Europejskiej (np. Dyrektywą OOS).

Stowarzyszenie wniosło o wprowadzenie korekty do projektu budowlanego, zatwierdzonego decyzją zmieniającą Wojewody Śląskiego, tak by inwestycję realizować zgodnie ze standardami wynikającymi ze współczesnego stanu wiedzy (Poradnik Ochrony Płazów, Kurek i in. 2011).

Stowarzyszenie ponownie wskazało, iż od początku sygnalizowało nieprawidłowości, wskazując na miejsca, które wymagają korekty w zakresie minimalizacji i kompensacji wpływów na herpetofaunę.

Stowarzyszenie przedstawiło kolejne materiały dowodowe (poprzez wskazanie linków internetowych w serwisie youtube), dotyczące lokalizacji: w km 434+200 (stawy po prawej stronie, pomiędzy Starą Gorzelnią i Kol. Łojki – w której stwierdzono płazy pominięte w inwentaryzacji), w km 432+900 (staw przy MOP-ie w Starej Gorzelni – w której stwierdzono płazy pominięte w inwentaryzacji) w km 426+500 (rej. ul. Leszczynowej – w której stwierdzono płazy pominięte w inwentaryzacji) oraz na ul. Ikara (na wysokości km 427 Żabieniec - Wrzecionów na mapie w skali 1:50 000) - w której stwierdzono obecność płazów.

Wobec powyższego *Stowarzyszenie* stwierdziło, iż ww. materiał dowodowy zgromadzony w sprawie potwierdza występowanie płazów w znacznej odległości od miejsc rozrodu, przez co zasadne jest – jego zdaniem – wprowadzenie w pasie drogowym dodatkowych wygrodzeń herpetologicznych. *Stowarzyszenie* również podkreśliło, iż materiały obrazujące obecność płazów w kolizyjnym zbiorniku wodnym w Łojkach w rejonie km 435+500 są organowi znane odwoławczemu. Ponadto, *Stowarzyszenie* wskazało, iż miejsce to było przedmiotem działań nadzoru przyrodniczego, co znajduje swoje odzwierciedlenie w raportach, do których zostały przesłane stosowne linki internetowe, dostępne w serwisie youtube.

W konsekwencji, *Stowarzyszenie* wniosło o zweryfikowanie uzgodnień dokonanych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach dla przedmiotowej inwestycji w ramach ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W załączeniu do pisma z dnia 30 listopada 2018 r. *Stowarzyszenie* załączyło tabelę z zestawieniem niezbędnych korekt projektu budowlanego, zatwierdzonego zaskarżonego decyzją, wnioskując o ich wprowadzenie.

Odnosząc się do zarzutów *Stowarzyszenia*, *Minister* stwierdził, co następuje.

Odnosząc się do zarzutu *Stowarzyszenia* dotyczącego braku przekazania przez Wojewodę Śląskiego do rozpatrzenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach jego uwag dotyczących ochrony środowiska, zgłoszonych w piśmie w dniu 18 listopada 2016 r., w trakcie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zakończonej wydaniem *postanowienia uzgadniającego*, wskazać należy, co następuje.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 przeprowadza się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, złożony do organu właściwego do wydania decyzji. Jednocześnie, zgodnie z art. 90 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do art. 92 tej ustawy, postanowienie regionalnego dyrektora ochrony środowiska wiąże organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy. Powyższe związanie realizuje się w tym, że organ wydający decyzję, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 zobowiązany jest uwzględnić warunki realizacji przedsięwzięcia określone w przywołanym postanowieniu (art. 93 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy).

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego na tle powołanych przepisów sformułowane zostało stanowisko, zgodnie z którym postanowienie określone w art. 90 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* w zakresie kwestii środowiskowych wiąże organ wydający decyzję w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej i praktycznie tę decyzję w odniesieniu do rozstrzygniętych w postanowieniu zagadnień kształtuje. Postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia jest niezaskarżalne z powodu wyłączenia stosowania odnośnie do niego dyspozycji art. 106 § 5 *kpa*, niemniej nie może to oznaczać, że postanowienie to zostało wyłączone z kontroli instancyjnej. Możliwość kwestionowania tego postanowienia jest bowiem dostępna dla stron postępowania prowadzonego w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w toku złożenia odwołania od decyzji organu I instancji (art. 142 *kpa*). W konsekwencji zakres rozstrzygania powyższej sprawy w toku postępowania odwoławczego będzie poszerzony w stosunku do postępowania pierwszoinstancyjnego o zarzuty jakie wraz z odwołaniem zostały sformułowane przez stronę w stosunku do postanowienia uzgadniającego (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 3 listopada 2016 r., sygn. akt II OSK 1828/16; z dnia 21 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2544/11, z dnia 14 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 2365/10).

Podkreślić również trzeba, iż Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2581/11 LEX nr 1145619 stwierdził, iż możliwości działania organu architektoniczno-budowlanego wydającego pozwolenie na budowę (za które w niniejszej sprawie uznać trzeba zezwolenie na realizację inwestycji drogowej) w zakresie kontroli decyzji i postanowienia wydanych na podstawie art. 86 i 90 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* są w pewnym zakresie ograniczone. Organ ten bowiem nie może wchodzić sam w kompetencje organów badających oddziaływanie inwestycji na środowisko, ani też ich zastępować, bo w takim przypadku niecelowe byłoby współdziałanie organów w ramach swoich kompetencji. Organ wydający pozwolenie na budowę bada więc, czy inwestor spełnił wszystkie wymagania przewidziane w postanowieniu i jeżeli nie ma w tym zakresie wątpliwości nie może odmówić wydania pozwolenia na budowę (w niniejszym przypadku zezwolenia na realizację inwestycji drogowej), gdyż po spełnieniu wymogów przewidzianych w art. 32 ust. 1 i 4 oraz art. 35 ust. 1 nie zezwala na to przepis art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*. W tym zakresie ww. przepis nie dopuszcza jakiegokolwiek uznania przy wydawaniu pozwolenia na budowę.

Natomiast ewentualne błędy popełnione na tym etapie postępowania będą mogły być przedmiotem kontroli w ramach postępowania odwoławczego od decyzji kończącej postępowanie w jednej ze spraw wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

Istotą takiej kontroli będzie jednak wykazanie błędów, które by powodowały, iż wydana w oparciu o uzgodnienia środowiskowe decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej byłaby niezgodna z przepisami prawa.

W niniejszej sprawie doszło do naruszenia art. 37 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, gdyż uwagi *Stowarzyszenia* zawarte w piśmie z dnia 18 listopada 2016 r. dotyczące ochrony przyrody, nie zostały przekazane przez Wojewodę Śląskiego do rozpatrzenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach. Zgodnie bowiem z art. 37 *ustawy o udostępnianiu informacji*

o środowisku i jego ochronie, organ prowadzący postępowanie: 1) rozpatruje uwagi i wnioski; 2) w uzasadnieniu decyzji, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, podaje informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. Powyższe spowodowało, iż w uzasadnieniu *postanowienia uzgadniającego* organ nie odniósł się do ww. uwag i wniosków *Stowarzyszenia* zgłoszonych w postępowaniu z udziałem społeczeństwa.

W ocenie *Ministra*, w realiach niniejszej sprawy, uchybienie to ostatecznie nie mogło mieć istotnego wpływu na wynik postępowania zakończonego *decyzją zmieniającą Wojewody Śląskiego*. O istotnym wpływie naruszenia przepisu na wynik sprawy mowa wówczas, gdy zachodzi duże prawdopodobieństwo, że w przypadku, gdyby nie doszło do jego naruszenia, zapadłe w sprawie rozstrzygnięcie różniłoby się od rozstrzygnięcia, które zostało wydane. Taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Należy bowiem wyjaśnić, iż uwagi zawarte w piśmie z dnia 18 listopada 2016 r., zgłoszonym przez *Stowarzyszenie* zasadniczo dotyczyły pominięcia konkretnych siedlisk płazów na odcinku objętym *decyzją zmieniającą Wojewody Śląskiego* oraz w związku z tym koniecznością wprowadzenia sposobów zabezpieczenia populacji płazów na tych odcinkach planowanej inwestycji. Te zaś kwestie są zbieżne z zarzutami *Stowarzyszenia* zgłoszonymi w postępowaniu odwoławczym w sprawie *decyzji ZRID Wojewody Śląskiego*, i nie były one tego rodzaju, że mogły podważyć prawidłowość ww. decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Co więcej, decyzja organu odwoławczego kończąca postępowanie w tej sprawie, była przedmiotem kontroli sądów administracyjnych i w jej konsekwencji nie została wyeliminowana z obiegu prawnego.

Zgodnie z art. 170 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.), zwanej dalej „*ppsą*”, przeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i inne organy państwowe, a w przypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Związanie podmiotów, o których mowa w art. 170 *ppsą*, polega na związaniu ich dyspozycją zawartej w wyroku skonkretyzowanej, zindywidualizowanej i trwałej normy prawnej wywiedzionej przez sąd z norm generalnych i abstrakcyjnych zawartych w przepisach prawnych. Podmioty te muszą bez wyjątku przyjmować, że dana kwestia prawna w odniesieniu do danego podmiotu kształtuje się tak, jak stwierdzono w prawomocnym orzeczeniu. Prawomocność orzeczenia sądu administracyjnego należy rozumieć w ten sposób, że wywiera ono skutek nie tylko w danym i zakończonym postępowaniu sądowoadministracyjnym, ale oddziałuje także w razie ponownego prowadzenia postępowania administracyjnego i sądowoadministracyjnego w danej sprawie (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 listopada 2007 r., sygn. akt I OSK 106/07, LEX nr 427631). Rozstrzygnięta prawomocnym wyrokiem kwestia prawna nie może być już w odniesieniu do danego podmiotu kontestowana i poddana innej ocenie. Powyższe odnosi się do sentencji orzeczenia, lecz również do uzasadnienia wyroku zawierającego wykładnię przepisów mających w sprawie zastosowanie i prezentującego tok rozumowania sądu orzekającego. W kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się dana kwestia, nie może być już ona ponownie badana. Istota mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia sądu wyraża się w tym, że także inne sądy i inne organy państwowe, a w przypadkach przewidzianych w ustawie także inne osoby muszą brać pod uwagę fakt istnienia i treść prawomocnego orzeczenia sądu (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 24 marca 2015 r., sygn. akt II GSK 2134/13; z dnia 14 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1578/09).

Wskazać należy, iż w uzasadnieniu wyroku Naczelny Sąd Administracyjny z dnia 7 lutego 2018 r. sygn. akt II OSK 3308/17 w sposób jednoznaczny i klarowny sformułował pogląd, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach w postanowieniu z dnia 7 marca 2014 r., znak: WOŚ.4242.200.2012.EJ.10, uzgadniającym realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i określającym warunki jego realizacji, wskazał, z czego wynikają rozbieżności pomiędzy wynikami inwentaryzacji przyrodniczej a ustaleniami przedstawionymi przez *Stowarzyszenie*. Dotyczy to także nowych ustaleń zgłoszonych po wydaniu tego postanowienia. Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, wbrew odmiennej ocenie *Stowarzyszenia*, nie podważają one bowiem jego prawidłowości.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku tym stwierdził, iż zastrzeżenia *Stowarzyszenia* dotyczące ujawnienia nowych miejsc rozrodu płazów, niezależnie o tego, że nie zostały w pełni potwierdzone, nie wpływają na wadliwość sporządzonej oceny, skoro opierała się ona na dopuszczeniu odstępstw od wyników dokonanych sprawdzeń, a także akceptacji istnienia zmian w środowisku, które tylko w koniecznym a zarazem faktycznie możliwym do uchwycenia z punktu widzenia tak sposobu badań, jak i realizacji inwestycji zakresie mogły zostać uwzględnione przy określaniu rozwiązań projektowych. Nie budziło również wątpliwości Naczelnego Sądu Administracyjnego twierdzenie, że niezainwentaryzowane w toku postępowania nowe miejsca występowania płazów mogą zostać niezależnie zweryfikowane w ramach monitoringu na etapie eksploatacji, co zakłada przyjęta przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach ocena.

Mając na uwadze powyższe, wskazać należy, iż *Minister* jest związany w niniejszej sprawie, na podstawie art. 170 *ppsa*, ustaleniami odnośnie stanu faktycznego i prawnego sprawy dokonanyymi w uzasadnieniu ww. wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 lutego 2018 r., sygn. akt II OSK 3308/17, który zapadł na gruncie *decyzji ZRID Wojewody Śląskiego* (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 stycznia 2016 r., sygn. akt II OSK 1336/14).

Dlatego też *Minister* w niniejszej sprawie rozpoznał zarzuty *Stowarzyszenia* podniesione w toku postępowania odwoławczego w sprawie *decyzji zmieniającej decyzję Wojewody Śląskiego* - które są z kolei zbieżne z uwagami zgłoszonymi przez *Stowarzyszenie* do ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko zakończonej wydaniem *postanowienia uzgadniającego* - z uwzględnieniem ww. poglądu Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Wymaga przy tym również podkreślenia, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach w uzasadnieniu *postanowienia uzgadniającego* również dopuścił odstępstwa od wyników dokonanych sprawdzeń miejsc występowania płazów, wskazując, że o słuszności podjęcia dodatkowych działań związanych z ochroną gatunkową roślin i zwierząt na etapie realizacji przedsięwzięcia decydował będzie nadzór przyrodniczy obecny w czasie prowadzenia robót budowlanych. Organ ten przewidział również,

iż w uzasadnionych przypadkach nadzór przyrodniczy będzie uprawniony do podejmowania decyzji o wprowadzeniu dodatkowych zabezpieczeń w organizacji prac budowlanych. Organ ochrony środowiska zauważył bowiem, iż rolą nadzoru przyrodniczego jest nie tylko kontrola prawidłowego zastosowania się do wskazań wszystkich decyzji wydanych przed uzyskaniem zgody na realizację przedsięwzięcia, a także zapewnienie by wszystkie prace prowadzone były z poszanowaniem ochrony gatunkowej roślin i zwierząt (str. 21 *postanowienia uzgadniającego*).

W konsekwencji *Minister* doszedł do przekonania, iż w rozpatrywanej sprawie nie zasadne jest uchylenie bądź też zmiana *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, bowiem nie ma podstaw do tego, by twierdzić, iż istnieją tego rodzaju braki w inwentaryzacji przyrodniczej, aby przyjąć, iż zostały pominięte nowe miejsca siedlisk płazów, które wymagają podjęcia dodatkowych działań minimalizujących, niż te które zostały wprowadzone w projekcie budowlanym zamiennym, zatwierdzonym zaskarżoną decyzją, o czym szczegółowo będzie dalej mowa w niniejszej decyzji.

Odnosząc się do szeroko opisanych przez *Stowarzyszenie* zarzutów w sprawie *postanowienia uzgadniającego*, dotyczących braku właściwie przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej (w tym inwentaryzacji płazów i nietoperzy) na etapie ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, w zakresie nie uwzględniania wszystkich miejsc bytowania herpetofauny, jak również licznych zarzutów dotyczących braku zaprojektowania - w przekonaniu skarżącej organizacji ekologicznej - niewystarczających urządzeń służących ochronie środowiska (przepustów dla płazów i wygrodzeń herpetologicznych), wskazać należy, co następuje.

Z akt sprawy, w tym *raportu ooś* i *postanowienia uzgadniającego* wynika, iż zagadnienia dotyczące oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko płazów w zakresie lokalizacji zbiorników zastępczych, do których przewidziano przeniesienia płazów, w tym wpływu ww. inwestycji na chiropterofaunę, była przedmiotem szczegółowej analizy zarówno autorów *raportu ooś*, jak i właściwego organu ochrony środowiska. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach w *postanowieniu uzgadniającym* wyjaśnił powody, dla których tylko niektóre działania ograniczające oddziaływanie inwestycji drogowej wymagały zmiany/doprecyzowania dla potrzeb ochrony zwierząt i płazów, z uwagi na wprowadzone zmiany projektowe w postaci: obniżenia niwelety, skrócenia obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt, wydłużenia osłon antyolśnieniowych, a także wskazał, dlaczego uznał, iż posłużą działaniom minimalizującym oddziaływanie ww. odcinka autostrady A1 na element tego środowiska przyrodniczego.

Podkreślenia w tym miejscu również należy, iż w niniejszej sprawie *raport ooś* był przygotowany w oparciu o zaktualizowane wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz dane pochodzące z opracowania raportowego załączonego do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (Tebodin czerwiec 2013 r.). Aktualizację danych (w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, stan na dzień 31 lipca 2016 r.) dokonano na podstawie wizji terenowych przeprowadzonych w okresie wrzesień 2015 roku - czerwiec 2016 roku oraz wyników prac nadzoru przyrodniczego prowadzonego przez wykonawcę działającego w imieniu *inwestora*, z uwzględnieniem faktycznego zakresu planowanych prac. W badaniach zastosowano metodykę inwentaryzacji oraz bufor badań przyjęty w 2011 r (str. 16 *postanowienia uzgadniającego*).

Według *Ministra* z treści *postanowienia uzgadniającego* wynika, iż we właściwy sposób omówiono w nim kwestie dotyczące poszczególnych elementów środowiska, w tym wpływu ww. inwestycji na środowisko przyrodnicze. W ocenie organu odwoławczego, rozpoznanie fauny i flory jest wystarczające dla oceny zagrożenia środowiska przyrodniczego i analizy metod jego ochrony. Z analizy dokumentacji wynika również, że rozwiązania techniczne i projektowe zastosowane w zamiennym projekcie budowlanym, zatwierdzonym *decyzją zmieniającą Wojewody Śląskiego*, nie skutkują zmianą warunków sprecyzowanych w pozostałych warunkach ww. *postanowienia uzgadniającego* wydanego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 7 marca 2014 r., znak: WOOŚ.4242.200.2012.EJ.10, minimalizujących oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko.

W konsekwencji, *Minister* podzielił stanowisko Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach wyrażone w *postanowieniu uzgadniającym*, iż realizacja ww. inwestycji przy zastosowaniu wszystkich wymagań określonych w tym *postanowieniu*, nie spowoduje naruszenia wymagań ochrony środowiska w stosunku do chronionych gatunków herpetofauny i chiropterofauny (str. 25 *postanowienia uzgadniającego*).

W kontekście powyższego, w ocenie organu odwoławczego, należy również wyjaśnić, iż nie ma podstaw do kwestionowania rzetelności i wiarygodności inwentaryzacji sporządzonych dla potrzeb realizacji ww. przedsięwzięcia, w tym *raportu ooś*, stanowiących podstawę wydania *postanowienia uzgadniającego*. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest dokumentem o charakterze eksperckim, tj. sporządzonym przez osoby posiadające wiadomości specjalne, na podstawie określonej metodologii. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań przyrodniczych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, której wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez inwestora (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 marca 2014 r. sygn. akt II OSK 2564/12, LEX nr 1511156).

Szczególny charakter nadawany raportowi oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie pozwala większości zastrzeżeń kierowanych przeciwko niemu przez *Stowarzyszenie* uznać za mogące mieć wpływ na jego poprawność, gdyż nie zostały one udokumentowane w sposób naukowy (eksperski) w równie pogłębionej analizie uwarunkowań przyrodniczych inwestycji. Zdaniem *Ministra* takiego waloru kontrraportu nie posiada przedłożone przez *Stowarzyszenie* kilkustronicowe opracowanie, zatytułowane jako „Wstępna ekspertyza dot. wpływu autostrady A1, odcinka projektowanego F (węzła Rząsowa – węzeł Blachowania) na herpetofaunę - sporządzone na potrzeby sprawy prowadzonej przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie o sygn. akt VII SA/Wa 23/16 – przez Pana Marka Sołtysiaka, które miało w zamiarze wskazanie nowych miejsc rozrodu płazów oraz sposobów

minimalizacji negatywnego wpływu projektowanej inwestycji na płazy oraz wyników badań chiropterologicznych, zrealizowanych przez Pana Grzegorza Gołębnika, w poszczególnych punktach, w rejonie odcinka „F” – węzeł Rzęsawa (z węzłem) – węzeł Blachownia (z węzłem), planowanej autostrady A1.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 5 grudnia 2017 r., sygn. II OSK 2343/17, zauważył, że regionalny dyrektor ochrony środowiska jest wyspecjalizowanym organem ochrony środowiska oraz przyrody, przez co polemika z ustalonymi przez niego warunkami realizacji inwestycji nie może sprowadzać się do ogólnego zakwestionowania zajętego przez niego stanowiska i sformułowania na tej podstawie żądania procesowego w postaci powołania w sprawie biegłego. Podważenie ustaleń raportu, co do zasady, mogłoby nastąpić jedynie poprzez przedstawienie analizy uwarunkowań przyrodniczych, sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, której wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez inwestora (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. II OSK 2156/15; z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt II OSK 2032/13).

W związku z tym zarzuty *Stowarzyszenia* zmierzające do podważania prawidłowości *raportu ooś* są nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe, za niezasadne należało uznać zarzuty *Stowarzyszenia*, w których zarzuca niekompletność inwentaryzacji przyrodniczej, w oparciu o które Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wydał *postanowienie uzgadniające*, co miało zostać potwierdzone raportami z nadzoru przyrodniczego, przedłożonymi przez *Stowarzyszenie* w toku postępowania odwoławczego prowadzonego w sprawie *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, oraz stosownymi nagraniami filmowymi udostępnionymi w serwisie youtube.

Zdaniem *Ministra* - jak już to zostało wyjaśnione w niniejszej decyzji – organy orzekające w niniejszej sprawie prawidłowo uznały, iż przedłożony przez *inwestora raport ooś*, spełnia zarówno wymogi formalne (ustawowe) oraz sporządzony został w sposób rzetelny, a jego wnioski są logiczną konsekwencją wywodów w nim zawartych. W związku z tym raport ten prawidłowo został przyjęty przez Wojewodę Śląskiego jako podstawowy dowód w postępowaniu zakończonym wydaniem *postanowienia uzgadniającego* i decyzji o zmianie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Ponadto - o czym już była mowa powyżej - *Minister* uznał, iż w przedmiotowej sprawie *Stowarzyszenie* nie przedłożyło równie udokumentowanej w sposób ekspercki (naukowy) analizy uwarunkowań przyrodniczych, której wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności do tych zawartych w *raporcie ooś* przedłożonym przez *inwestora*. Powyższe stwierdzenie *Minister* odniósł również do przedłożonych przez *Stowarzyszenie* licznych dowodów z raportów z nadzoru przyrodniczego, które miały potwierdzać istnienie nowych miejsc rozrodu płazów, a więc w istocie „braków” w *raporcie ooś*, stanowiącym podstawę przyjęcia istotnych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Zauważania również wymaga również, iż dowody te zostały powołane przez *Stowarzyszenie* na okoliczności sformułowane w sposób bardzo ogólny.

Wobec powyższego, *Minister* za gołosłowne uznał formułowane przez *Stowarzyszenie* twierdzenia, iż materiał dowodowy, stanowiący podstawę do wydania *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, był niekompletny i wymagał uzupełnienia.

Za niezasadny należy uznać zarzut *Stowarzyszenia* dotyczący naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania, gdyż *Minister* nie jest organem architektoniczno-budowlanym i nie deklaruje kompetencji w kwestiach ochrony przyrody.

Jak zostało to już wyjaśnione w niniejszej decyzji, okoliczność, że kontrola instancyjna decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej obejmuje wskazane postanowienie, nie sprzeciwia się jednakże temu, by kompetencja kontrolna organu odwoławczego była węższa aniżeli kompetencja przysługująca organowi badającemu oddziaływanie inwestycji na środowisko i określającemu warunki realizacji przedsięwzięcia w powiązaniu z wydaną wcześniej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. Przy czym zaznaczenia wymaga, iż dokonywana w postępowaniu odwoławczym weryfikacja niezaskarżonego zażaleniem postanowienia uzgadniającego warunki środowiskowe ograniczone jest wyłącznie do stwierdzenia ewidentnych błędów powodujących, że wydana w oparciu

o uzgodnienie środowiskowe decyzja o zmienia decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej byłaby sprzeczna z prawem.

Z uwagi na powyższe, *Minister* w niniejszym postępowaniu odwoławczym uczynił przedmiotem swojej kontroli również *postanowienie uzgadniające* - o czym będzie mowa szczegółowo dalej w niniejszej decyzji - uznając, że rozwiązania w nim przewidziane w zakresie dotyczącym ochrony środowiska są wystarczające i adekwatne. Natomiast brak możliwości odniesienia się przez *Ministra* do argumentów *Stowarzyszenia* w stopniu i formie przez niego oczekiwanych, nie może być równoznaczne z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, w tym zasady dwuinstancyjności postępowania.

Tym samym w realiach niniejszej sprawy brak jest konieczności ponownego przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przed Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach z udziałem *Stowarzyszenia*.

Chybiony jest również zarzut *Stowarzyszenia*, iż *decyzja zmieniająca Wojewody Śląskiego* została wydana przed zakończeniem terminu do wniesienia uwag w sprawie zgromadzonego w niniejszej sprawie całości materiału dowodowego.

Z akt sprawy wynika, że w obwieszczeniu Wojewody Śląskiego z dnia 24 października 2016 r., znak: IFXIII.7820.38.2016, dotyczącym przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko z udziałem społeczeństwa w sprawie zmiany *decyzji ZRID Wojewody Śląskiego*, został wskazany termin do wniesienia uwag i wniosków od dnia 26 października 2016 r. do dnia 18 listopada 2016 r. Tymczasem *decyzja zmieniająca Wojewody Śląskiego* została wydana w dniu 6 kwietnia 2017 r., a więc ponad 4 miesiące od dnia upływu terminu do zgłaszania w tym postępowaniu uwag przez społeczeństwo.

W świetle obowiązujących przepisów prawa, nie można uznać za przeszkodę do wydania przez organ *decyzji zmieniającej Wojewody Śląskiego*, brak rozpatrzenia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach uwag zgłoszonych przez *Stowarzyszenie* w piśmie z dnia 18 listopada 2016. Na gruncie przedmiotowej sprawy brak jest związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy naruszeniem przepisów *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie* w zakresie dotyczącym udziału społeczeństwa w postępowaniu dotyczącym ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko a wynikiem sprawy, o czym już była mowa w niniejszej decyzji.

Z uwagi na powyższe, ww. zarzut *Stowarzyszenia* zmierzający do wykazania naruszenia przez Wojewodę Śląskiego przepisu art. 10 § 1 kpa, uznać należało za jest nieuzasadniony.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów *Stowarzyszenia*, *Minister* stwierdził, co następuje.

Na uwzględnienie nie zasługuje zarzut *Stowarzyszenia*, iż w ppkt I.11 *postanowienia uzgadniającego* przyjęto za małą powierzchnię zbiorników kompensacyjnych w stosunku do liczby odłowionych płazów.

Zgodnie z nowym brzmieniem pkt I.11 postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 7 marca 2014 r., znak: OOŚ.4242.200.2012.EJ.10, nadanym na mocy *postanowienia uzgadniającego*, w celu zminimalizowania oddziaływań na utrzymanie właściwego stanu ochrony zwierząt, w tym płazów, dopuszczono zasypanie zbiornika wodnego o charakterze powyrobiskowym w km 435+050/strona prawa o powierzchni 0,2 ha, pod warunkiem realizacji dwóch zbiorników zastępczych o powierzchni 70 m² oraz 100 m² na działce nr 424/13, z obrębu Łojki, gmina Blachownia.

Jak wynika z części opisowej zamiennego projektu budowlanego (część D – dokumentacja środowiskowa dla rozwiązań zamiennego projektu budowlanego) oraz uzasadnienia *postanowienia uzgadniającego*, konieczność wprowadzenia tej zmiany wynikała z braku możliwości wykonania zbiorników zastępczych o sumarycznej powierzchni 965 m², oraz tego, iż maksymalne powierzchnie zbiorników jakie da się wyprofilować u podstawy hałdy wynoszą kolejno dla zbiorników ZB-4.1 i ZB-4.2 – 70 m² i 100 m², czyli w sumie o 795 m² mniej niż powierzchnia wskazana w pkt 1.12 ww. postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 7 marca 2014 r., znak: WOOŚ.4242.200.2012.EJ.10.

W tych okolicznościach istotnym jest to, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach w *postanowieniu uzgadniającym* podkreślił, iż dla utrzymania warunku sumarycznej powierzchni zbiorników zastępczych został zaprojektowany dodatkowy zbiornik ZB-4.3 o powierzchni 775 m² w pasie drogowym autostrady A1 w rejonie km 437+625-437+675 (strona lewa) na działkach nr 564/1 i nr 563/1, z obrębu Wyrazów, gmina Blachownia. Miejsce to oddalone jest od likwidowanego siedliska płazów (km 435+050) i projektowanych zbiorników zastępczych na działce nr 424/13 o ok. 2,4 km, co pozwala na dyspersję osobników między ww. siedliskami i wymianę puli genowych. Ponadto powiększono powierzchnię zbiorników ZB.2 i ZB.3.

W kwestii przedmiotowego zapisu postanowienia z dnia 7 marca 2014 r., znak: OOŚ.4242.200.2012.EJ.10, *inwestor* wskazał w piśmie z dnia 16 czerwca 2017 r., iż na wysokości zasypanego zbiornika w km 435+050 od wczesnej wiosny 2016 roku stało wyгородzenie herpetologiczne od km ok 434+900-436+300 (z jedyną przerwą na ciek Stradomka), po stronie prawej o nr 39, natomiast po stronie lewej o nr 43 (numery nadane przez nadzór przyrodniczy wykonawcy).

Inwestor szczegółowo wyjaśnił w piśmie z dnia 16 czerwca 2017 r., iż z rocznego raportu odłowów płazów, otrzymanego w grudniu 2016 roku od nadzoru przyrodniczego wykonawców, wynika, że od marca do listopada 2016 r. na wysokości wyгородzenia nr 39 odłowiono i przeniesiono w miejsce przyszłych zbiorników zastępczych: 190 osobników dorosłych ropuchy szarej, 48 osobników dorosłych żaby zielonej, 28 osobników dorosłych i 2 osobniki młode żaby trawnej, 1 osobnik młody żaby brunatnej, 2 osobniki dorosłe grzebiuszki ziemnej, 1 osobnik dorosły rzekotki drzewnej oraz 1 osobnik dorosły traszki grzebieniastej a także 1 osobnik dorosły jaszczurki zwinki. Dalej *inwestor* wskazał, iż w tym samym czasie na wyгородzeniu nr 43 w tym czasie – przeniesiono po 1 osobniku dorosłym żaby trawnej, ropuchy szarej i żaby zielonej, a także po 1 osobniku dorosłym jaszczurki zwinki. Dodatkowo *inwestor* stwierdził, iż w ostatnich dniach września 2016 r. rozpoczęto procedurę odpompowywania wody ze zbiornika. *Inwestor* wyjaśnił, że na rury, którymi zasysano wodę ze zbiornika nałożono specjalne sita, aby zapobiec zassaniu ewentualnie obecnych płazów. *Inwestor* podniósł, iż w momencie likwidacji (zasypywania) zbiornika, nie stwierdzono obecnych na odsłoniętym jego dnie płazów, a zbiornik zasypywano systematycznie od jednej strony (północnej). Jak wskazał *inwestor* z kałuży, która utworzyła się na dnie w wyniku nasiąkania wód gruntowych i opadów wynoszono systematycznie płazy, które najprawdopodobniej przeszły do niej z okolic zbiornika.

Mając powyższe na uwadze, *Minister* podziela stanowisko *inwestora*, iż w projekcie budowlanym zamiennym, zatwierdzonym *decyzją zmieniającą Wojewody Śląskiego*, zaprojektowano właściwe, tj. dostosowane do liczebności i różnorodności gatunkowej odłowionych płazów, rozmiary zbiorników zastępczych.

Niezasadny jest zarzut *Stowarzyszenia*, iż w km 435+150 strona lewa, nie zostało wykazane miejsce rozrodu płazów.

Z akt sprawy i wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 16 czerwca 2017 r. wynika, iż w km 435+150 (strona lewa) istnieje zbiornik wodny zlokalizowany na prywatnym terenie przylegającym bezpośrednio do pasa drogowego, zaś na jego wysokości zaprojektowano przepust suchy dla płazów PPZ-21 wraz z systemem ogrodzeń ochronno-naprowadzających, co przy wskazanej powyżej liczebności płazów pozwala stwierdzić, iż zostanie wyeliminowany efekt bariery ekologicznej. *Inwestor* podkreślił, iż przeanalizowane zostały także powiązania funkcjonalne w postaci szlaku migracji płazów pomiędzy przedmiotowym zbiornikiem a projektowanymi zbiornikami zastępczymi dla płazów ZB-4.1 i ZB-4.2 zlokalizowanymi na działce nr 424/13, z obrębu Łojki, gmina Blachownia. *Inwestor* wyjaśnił również, iż analiza istniejących uwarunkowań terenowych wykazała, iż rozproszona zabudowa mieszkaniowa nie stanowi przeszkody dla migrujących płazów. Z analizy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Blachownia wynika bowiem, iż tereny pomiędzy istniejącym zbiornikiem wodnym a projektowanymi zbiornikami zastępczymi reprezentowane są przez jednostki planistyczne „R” - tereny rolne i „ZN” – tereny zieleni naturalnej i półurządzonej, oraz - zgodnie z założeniami studium - nie przewiduje się ich do zabudowy.

Wobec powyższego, *Minister* podziela stanowiska *inwestora*, iż istniejące i planowane zagospodarowanie przestrzenne nie spowoduje powstania bariery ekologicznej dla migrujących płazów.

Nieuprawniony jest zarzut *Stowarzyszenia*, iż w *postanowieniu uzgadniającym* został ponownie błędnie

pojęty zbiornik w km 435+500, stanowiący miejsce kolizji miejsca rozrodu płazów z pasem drogowym ww. inwestycji, a także nie uwzględniono aspektu jego kompensacji.

W ppkt I.11.4 postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 7 marca 2014 r., znak: WOOŚ.4242.200.2012.EJ.10, przewidziano likwidację (zasypywanie) zbiornika w km 435+500, bez konieczności wykonania działań minimalizujących w postaci zbiorników zastępczych.

W kwestii tego zapisu *inwestor* wyjaśnił w piśmie z dnia 27 lipca 2018 r., że w trakcie wykonywanych prac budowlanych nadzór przyrodniczy z ramienia wykonawcy uczestniczył w zasypywaniu siedliska, przenosząc wszystkie osobniki herpetofauny stwierdzone w granicach placu budowy. W związku z tym inwestor wskazał, iż na wysokości przedmiotowego zbiornika wodnego ustawiono tymczasowe wygrodzienia herpetologiczne - wygrodzenie nr 39 (strona prawa) w km 435+007-436+301 oraz wygrodzenie nr 43 (strona lewa) w km 434+951-436+230) z pułapkami w postaci wiader, które systematycznie były kontrolowane, a ewentualne osobniki herpetofauny znalezione w pułapkach i wzdłuż wygrodzeń herpetologicznych były przenoszone poza obszar oddziaływania inwestycji w miejsca wskazane przez nadzór przyrodniczy. *Inwestor* wyjaśnił, iż takie działania skutecznie zapobiegają ewentualnym szkodom w środowisku w zakresie ochrony gatunkowej zwierząt. Ponadto *inwestor* zauważył, iż w rejonie analizowanego obszaru w dolinie rzeki Stradomka zlokalizowane są liczne zbiorniki wodne, które stanowią potencjalne siedliska i mogą być zasiedlone przez herpetofaunę.

W konsekwencji powyższego, *Minister* uznał, iż w tym przypadku nie ma konieczności stosowania dodatkowych działań kompensacyjnych w postaci nowobudowanych zbiorników zastępczych dla płazów, a brak w tym zakresie zmiany ww. zapisu postanowienia uzgadniającego z dnia 7 marca 2014 r., znak: WOOŚ.4242.200.2012.EJ.10, nie stanowi o wadliwości *postanowienia uzgadniającego*.

Za niezasadny należało uznać zarzut *Stowarzyszenia*, iż w *postanowieniu uzgadniającym* nie uwzględniono wpływu przedmiotowej inwestycji na populację płazów w km ok. 424+500.

Jak wynika z wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. w km 424+500 (strona prawa) w odległości 125 m od planowanej inwestycji stwierdzono obecność zbiornika wodnego (prawdopodobnie przydomowego stawu rybnego), zlokalizowanego na prywatnej posesji. *Inwestor* wskazał, iż zbiornik ten podlega intensywnemu użytkowaniu i praktycznie brak jest tu strefy szuwarowej. *Inwestor* stwierdził, iż z uwagi na presję ryb i pionowe brzegi umocnione faszyną, zbiornik ten jest miejscem mało sprzyjającym bytowaniu płazów. Dodatkowo *inwestor* zauważył, iż jest to zbiornik izolowany, otoczony wokół zabudowaniami, oraz nie stwierdzono powiązań ekologicznych pomiędzy analizowanym zbiornikiem a terenami sąsiednimi. *Inwestor* podkreślił także, iż w okresie prowadzenia inwentaryzacji do zmiany *decyzji ZRID Wojewody Śląskiego*, nie stwierdzono w nim obecności płazów. Wobec powyższego, za prawidłowe należało uznać stanowisko *inwestora*, iż istniejące i planowane zagospodarowanie przestrzenne przyczyni się do ograniczenia możliwości migracji płazów, a zatem nie ma konieczności budowy przejścia dla zwierząt i wygrodzeń herpetologicznych we wskazanym miejscu.

Niezasadny jest zarzut *Stowarzyszenia*, iż wygrodzienia herpetologiczne powinny zostać zamontowane na odcinku równoległym do Kocinki (Białej), do kulminacji Wzgórza Bory.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w tym wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 16 czerwca 2017 r. wynika, iż zostały zaprojektowane ogrodzenia ochronno-naprowadzające w rejonie cieku Kocinka (Biała, Szarlejka, Białka), od drogi poprzecznej DP12 do kulminacji Wzgórza Bory, po stronie prawej w km 429+525-430+015, a więc w miejscu odchodzącej na południe naturalnej, zadrzewionej odnogi doliny. Ponadto, po stronie lewej, od drogi poprzecznej DP 12 do końca naturalnej zadrzewionej doliny rzecznej tj. w km 429+390-429+760, również zaprojektowano ogrodzenia ochronno-naprowadzające. *Inwestor* dodatkowo wyjaśnił, że po stronie lewej nie ma konieczności prowadzenia wygrodzienia herpetologicznego aż do wysokości kulminacji Wzgórza Bory z uwagi na lokalizację w tym miejscu suchych i piaszczystych terenów, porastających naturalną sukcesją brzozy, sosny i żarnowca miotlastego. *Inwestor* wskazał, iż warunki te nie sprzyjają bytowaniu i migracji większości gatunków płazów, zatem projektowany zakres wygrodzienia uznaje się za wystarczający.

Odnosząc się do stwierdzenia *Stowarzyszenia*, iż wygradzenie MOP-u w Starej Gorzelni przed dostępem płazów jest niewystarczające, wskazać, należy, co następuje.

Z akt sprawy, w tym wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 16 czerwca 2017 r. wynika, iż w rejonie MOP Stara Gorzelnia najbliższy szlak migracji zwierząt, w tym płazów stwierdzono w rejonie cieką Gorzelanka oraz wzdłuż jej dopływów, gdzie zaprojektowano stałe ogrodzenia ochronno-naprowadzające w km 433+180-433+930 (strona prawa) oraz 433+165-433+875 (strona lewa). *Inwestor* wskazał, iż ogrodzenia te naprowadzają zwierzęta na przejście dla zwierząt MA/PZ 368. *Inwestor* dodatkowo stwierdził, iż na czas budowy cały analizowany odcinek F planowanej autostrady wygradzono ogrodzeniem tymczasowym. Z powyższych względów, organ odwoławczy podziela stanowisko *inwestora*, iż w rejonie MOP Stara Gorzelnia zastosowano odpowiednie działania minimalizujące efekt barierowy oraz śmiertelność płazów. Tym samym, w ocenie *Ministra*, wbrew twierdzeniu *Stowarzyszenia*, nie ma konieczności wykonania wokół tego MOP-u wygradzeń herpetologicznych, w tym po północnej stronie przejazdu nad A1.

Za nieuzasadniony należało uznać zarzut *Stowarzyszenia*, iż zostało pominięte miejsce rozrodu płazów w km 434+200 (strona prawa), istniejące w odległości 100 m od pasa drogowego planowanej inwestycji.

Z akt sprawy, w tym wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 16 czerwca 2017 r. wynika, iż w rejonie km 434+200 (strona prawa) w odległości 60 m od planowanej inwestycji stwierdzono obecność dwóch zbiorników wodnych, tj. śródpolnych sadzawek (lokalizację tych zbiorników przedstawiono w raporcie o oś na załączniku graficznym nr 02 - Mapa Uwarunkowań Środowiskowych). Według *inwestora* z uwagi na silną eutrofizację zbiorniki te jednakże nie reprezentują siedlisk dogodnych do rozrodu i bytowania płazów. Co więcej *inwestor* dodał, że najbliższy szlak migracji zwierząt, w tym płazów stwierdzono w rejonie rowu R-1-F, gdzie zaprojektowano stałe ogrodzenia ochronno-naprowadzające w km 433+180-433+930 (strona prawa) oraz 433+165-433+875 (strona lewa). *Inwestor* stwierdził, iż ww. ogrodzenia naprowadzają na przejście dla zwierząt Ppz 20. *Inwestor* podkreślił także, iż na czas budowy cały analizowany odcinek F wygradzono ogrodzeniem tymczasowym.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy podziela stanowisko *inwestora*, iż w tym kilometrażu zastosowano odpowiednie działania minimalizujące efekt barierowy oraz śmiertelność płazów. W związku z tym, w ocenie *Ministra*, nie ma konieczności wydłużenia wygradzeń herpetologicznych oraz projektowania dodatkowego przejścia dla zwierząt.

Nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym zarzut *Stowarzyszenia*, iż w km 420+300 (strona prawa) w odległości 600 m do pasa drogowego istnieje miejsce rozrodu płazów, które wymaga zastosowania działań minimalizujących.

Z akt sprawy oraz stanowiska *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, iż siedlisko herpetofauny w km 420+300 (strona prawa) zlokalizowane jest poza buforem opracowania, który obejmował teren o szerokości 500 m od osi przedmiotowej inwestycji. *Inwestor* stwierdził również, iż analiza uwarunkowań terenowych w granicach objętych opracowaniem, na wysokości omawianego miejsca nie wykazała ani obecności stanowisk herpetofauny, ani przebiegu szlaków ich migracji. *Inwestor* zauważył także, iż prowadzony na etapie realizacji inwestycji nadzór przyrodniczy nie potwierdził występowania płazów na analizowanym odcinku.

Tym samym, w ocenie *Ministra*, wbrew sugestiom *Stowarzyszenia*, brak jest podstaw do zastosowania wygradzeń herpetologicznych we wskazanym miejscu.

Nie mógł odnieść zamierzonego skutku również zarzut *Stowarzyszenia* dotyczący konieczności wykonania wygradzeń herpetologicznych od drogi nr 483 (ul. Mykanowska) do km 425+000, z uwagi na stwierdzoną śmiertelność płazów na ul. Akacyjowej.

Z akt sprawy, w tym wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, że w rejonie ww. odcinka ulicy Akacyjowej istnieją stosunkowo zwarte skupiska zabudowy zagrodowej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, które oddzielają teren ww. inwestycji od stwierdzonych miejsc rozrodu płazów. *Inwestor* dodatkowo wyjaśnił, że zabudowa ta jest zrealizowana zgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (uchwała Rady Gminy Mykanów

nr 228/XXXV/2006 z dnia 28 marca 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego) i może podlegać dogęszczeniu. *Inwestor* ponadto stwierdził, iż analiza uwarunkowań terenowych nie wykazała przebiegu skutecznych i efektywnych powiązań ekologicznych w rejonie omawianego odcinka inwestycji, a w okresie prowadzenia inwentaryzacji do zmiany *decyzji ZRID Wojewody Śląskiego*, nie stwierdzono obecności płazów w rejonie A1. Co więcej, *inwestor* podkreślił, iż prowadzony na etapie realizacji inwestycji nadzór przyrodniczy nie potwierdził występowania płazów na analizowanym odcinku.

Wobec powyższego, *Minister* podzielił stanowisko *inwestora*, iż wskazana przez *Stowarzyszenie* śmiertelność płazów na ulicy Akacjowej jest bez związku z przedmiotową inwestycją, co za tym idzie nie ma również konieczności zastosowania dodatkowych wygradzeń herpetologicznych w tym kilometrażu.

Za niezasadne należało uznać żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące konieczności wykonania wygradzeń herpetologicznych w km 427+400 (strona lewa), w odległości 550 m od pasa drogowego, z uwagi na występującą śmiertelność płazów na ul. Akacjowej.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w tym wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, iż ww. miejsce rozrodu płazów zlokalizowane jest poza granicami obszaru (buforu) objętego opracowaniem (teren o szerokości 500 m od osi przedmiotowej inwestycji), przy czym zlokalizowane jest ono w dolinie cieku Biała (Szarlejka), która wyznacza główną oś szlaków migracji. Stwierdzić również należy, że ulica Ikara jest zlokalizowana na wschód od wspomnianej rzeki Biała (Szarlejka), a więc po przeciwnej stronie niż planowana inwestycja. *Inwestor* również zauważył, iż w stwierdzanych miejscach rozrodu płazów w dolinie rzeki migracje odbywają się z przyległych lasów o zwiększonej wilgotności, natomiast przedmiotowe przedsięwzięcia przebiega na tej wysokości przez tereny leśne o charakterze suchym, które nie stanowią sprzyjającego siedliska dla większości krajowych gatunków płazów. *Inwestor* dodatkowo podkreślił, iż podczas inwentaryzacji przyrodniczej do zmiany *decyzji ZRID Wojewody Śląskiego* nie stwierdzono w rejonie przebiegu drogi występowania płazów. Z tego też względu – jak stwierdził *inwestor* – nie dokonano docelowego wygradzenia herpetologicznego we wskazanym odcinku drogi. *Inwestor* podkreślił także, iż od momentu rozpoczęcia inwestycji prowadzone są kontrole przez nadzór przyrodniczy na ul. Ikara (w bezpośrednim rejonie budowy) pod kątem śmiertelności płazów i nie stwierdzono tam śmiertelności płazów. Co więcej, *inwestor* wskazał, iż rejonie budowanej drogi i ul. Ikara ustawiono tymczasowe wygradzenia herpetologiczne.

Wobec powyższego, w ocenie organu odwoławczego, należało podzielić stanowisko *inwestora*, iż śmiertelność płazów na istniejącej ulicy Ikara jest bez związku z realizacją planowanej inwestycji.

Chybiony jest zarzut *Stowarzyszenia* dotyczący występowania miejsc rozrodu płazów w km 427+000 (lewa strona) w odległości 500 m od pasa drogowego planowanej inwestycji.

Z wyjaśnień *inwestora* w tym wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, iż podczas inwentaryzacji przyrodniczej do zmiany *decyzji ZRID Wojewody Śląskiego* w tym kilometrażu objętym *decyzją zmieniającą Wojewody Śląskiego* nie stwierdzono występowania płazów, ani również szlaków migracji płazów. *Inwestor* wyjaśnił, że wskazane siedlisko herpetofauny zlokalizowane jest w dolinie rzeki Biała (Szarlejka), która sama wyznacza główną oś migracji. Ponadto, według *inwestora* migrujące do tych miejsc płazy wędrują z przyległych do dolin rzecznych lasów o większej wilgotności, które pozostają poza przebiegiem inwestycji. Ponadto, *inwestor* zauważył, że prowadzony na etapie realizacji inwestycji nadzór przyrodniczy nie potwierdził występowania płazów na analizowanym odcinku. W związku z powyższym, *Minister* podzielił stanowisko *inwestora*, iż w tym kilometrażu nie ma konieczności lokalizacji dodatkowego przepustu, tym bardziej, że w rejonie km 426+333 usytuowano przejście dla średnich zwierząt zespolone z rzeką Biała (Szarlejka).

Niezasadny jest zarzut *Stowarzyszenia* dotyczący konieczności wykonania wygradzeń herpetologicznych dla płazów w km 428+700 (lewa strona) w odległości 450 m od pasa drogowego ww. inwestycji, gdyż stwierdzono martwe płazy na drodze nr 43.

Z akt sprawy i wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, że miejsce rozrodu płazów w km 428+700 (lewa strona) stanowi zbiornik wodny zlokalizowany w dolinie rzeki Biała (Kocinka, Szarlejka), która w sąsiedztwie przecina również drogę krajową nr 43. *Inwestor* podkreślił przy

tym, iż jest to miejsce oddalone od osi inwestycji o ponad 450 m, a nadto dolina rzeczna przebiega tutaj w przybliżeniu równolegle do przebiegu inwestycji. *Inwestor* wskazał, iż dolina rzeki Biała wyznacza niejako oś szlaków migracji.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać, iż skoro nie stwierdzono kolizji migracji płazów z przedmiotowym przedsięwzięciem, to nie było konieczności wprowadzenia do projektu budowlanego zamiennego, wygrodzienia herpetologicznego.

Nie ma podstaw do uwzględnienia żądania *Stowarzyszenia* w zakresie wykonania wygrodzień herpetologicznych pomiędzy km 429+650 i drogą nr 43 (489 na mapie topograficznej), z uwagi na stwierdzoną obecność martwych płazów na ul. Goździków.

Z wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, iż odległość ul. Goździków od zakresu linii rozgraniczających A1 na wysokości km 429+650 wynosi ok. 300 m, a podczas inwentaryzacji przyrodniczej do zmiany decyzji ZRID Wojewody Śląskiego, na wysokości przedmiotowego odcinka inwestycji, nie stwierdzono zarówno występowania płazów, ani również ich szlaków migracji. Ponadto *inwestor* wskazał, iż kontrole terenu budowy nadzoru przyrodniczego nie wykazały obecności tam płazów.

W związku z tym rację ma *inwestor*, iż w niniejszej sprawie nie było podstaw do wprowadzenia dodatkowych wygrodzień herpetologicznych w omawianym rejonie.

Niezasadne jest żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące wykonania wygrodzienia herpetologicznego od wiaduktu w km 429+650 do wiaduktu w km 430+000, ewentualnie przejścia PZ-365a.

Z wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, iż ww. miejsce rozrodu płazów zostało wykazane podczas inwentaryzacji przyrodniczej do zmiany decyzji ZRID Wojewody Śląskiego, a przedmiotowy odcinek drogi od km 429+650 do km 430+000 posiada docelowe wygrodzienie herpetologiczne od strony omawianego siedliska.

Nie mogło zostać uwzględnione żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące konieczności wykonania przepustu w rejonie km 429+800, z tego względu, iż w pobliżu wiaduktu w km 429+600 istnieje miejsce rozrodu płazów, a najbliższe przejście dla zwierząt zlokalizowano w km 430 000, zaś odległość między nimi wynosi 400 m.

Z wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, iż w analizowanym przypadku nie stwierdzono masowych migracji płazów. Organ odwoławczy podziela stanowisko *inwestora*, iż nie było konieczności projektowania w tym miejscu dodatkowego przejścia (przepustu) dla zwierząt. Ponadto, należy zauważyć, że płazy w trakcie migracji wiosennych lub jesiennych pokonują dystans do kilku kilometrów. Zasadnie zatem *inwestor* stwierdził, iż wskazana odległość od najbliższego przejścia (400 m) nie powinna stanowić skutecznego efektu barierowego.

W ocenie organu odwoławczego, niezasadne jest żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące zabezpieczenia przed dostępem płazów górnego przejazdu, znajdującego się w km 432+750, w szczególności jego strony południowo-wschodniej.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, iż ww. miejsce zlokalizowane jest w sąsiedztwie MOP Stara Gorzelnia. *Inwestor* wskazał, iż w rejonie tym najbliższy szlak migracji zwierząt, w tym płazów stwierdzono w rejonie cieku Gorzelanka oraz wzdłuż jej dopływów, gdzie zaprojektowano stałe ogrodzenia ochronno-naprowadzające w km 433+180-433+930 (strona prawa) oraz 433+165-433+875 (strona lewa). *Inwestor* stwierdził, iż ww. ogrodzenia naprowadzają zwierzęta na przejście dla zwierząt MA/PZ 368. Ponadto, należy zauważyć, iż na czas budowy analizowany fragment autostrady wygrodzono ogrodzeniem tymczasowym.

Wobec powyższego, należało uznać, iż w niniejszej sprawie zastosowano odpowiednie działania minimalizujące śmiertelność płazów.

Nie znajduje podstaw do uwzględnienia żądania *Stowarzyszenia* dotyczące wydłużenia wygrodzień herpetologicznych do MOP-u w km 433+300 (strona prawa), z uwagi na stwierdzoną obecność

zbiorników wodnych w odległości 500 m od pasa drogowego.

Jak wynika z akt sprawy i wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r., wskazane w tym kilometrażu zbiorniki wodne w większości znajdują się poza granicami buforu objętego opracowaniem. *Inwestor* dodatkowo wyjaśnił, iż są to zbiorniki prywatne, prawdopodobnie zarybione lub służące celom rekreacyjno-wypoczynkowym, przez co ich wartość jako możliwych miejsc rozrodu płazów jest znikoma. Z analizy uwarunkowań terenowych wynika natomiast, iż migracja płazów odbywa się wzdłuż cieku Gorzelanka, gdzie zaprojektowano przejście dla zwierząt MA/PZ 368 wraz z wygradzeniami herpetologicznymi.

Wobec powyższego, należało podzielić stanowisko *inwestora*, iż zastosowano odpowiednie działania minimalizujące efekt barierowy oraz śmiertelność płazów w rejonie MOP Stara Gorzelnia.

Za niezasadne należało uznać żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące konieczności wydłużenia wygradzeń herpetologicznych w km 433+900.

Z akt sprawy i wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r., wynika, iż w rejonie tym nie stwierdzono szlaku migracji herpetofauny w km 433+800 koncentrujący się wzdłuż rowu R-1-F. *Inwestor* wskazał, iż w miejscu tym zaprojektowano przejście dla zwierząt - przepust Ppz-20 wraz z systemem wygradzeń herpetologicznych. Jak stwierdził *inwestor* przejście to, zostało zaprojektowane na długości co najmniej 100 m w każdym kierunku od stwierdzonego miejsca migracji płazów i projektowanego w tym miejscu przepustu. Z uwagi na powyższe, uznać należało, iż w tym kilometrażu zastosowano odpowiednie działania minimalizujące efekt barierowy oraz śmiertelność płazów. Co za tym idzie nie ma konieczności wydłużenia wygradzeń herpetologicznych.

W ocenie *Ministra*, pozbawione jest podstaw żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące zasadności budowy kompensacyjnego zbiornika wodnego (po lewej stronie), na wysokości km 434+500, aby zabezpieczyć górny wiadukt przed dostępem płazów.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że w rejonie km 434+500 oraz km 434+650 (strona prawa), w odległości odpowiednio 180 m i 290 m od planowanej inwestycji, stwierdzono obecność dwóch zbiorników wodnych, tj. śródpolnych sadzawek. *Inwestor* wskazał, iż pierwszy z tych zbiorników - z uwagi na silną eutrofizację, a drugi ze zbiorników - z uwagi na dużą presję ryb, nie reprezentują siedlisk dogodnych do rozrodu i bytowania płazów. *Inwestor* stwierdził, iż najbliższy szlak migracji płazów stwierdzono w rejonie km 435+100 i koncentruje się wokół istniejących zbiorników wodnych i sąsiedniego rowu R-2-F, gdzie zaprojektowano obustronne ogrodzenia ochronno-naprowadzające w km 434+935-435+355 naprowadzające płazy na przepust Ppz-21. Ponadto *inwestor* wyjaśnił, iż na czas budowy cały analizowany fragment autostrady wygradzono ogrodzeniem tymczasowym.

Z uwagi na powyższe, *Minister* podzielił stanowisko organu odwoławczego, iż zastosowano odpowiednie działania minimalizujące efekt barierowy oraz śmiertelność płazów, a co za tym idzie nie ma konieczności projektowania dodatkowego zbiornika kompensacyjnego.

Za nieuzasadnione należało uznać żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące zaprojektowania dodatkowego przejścia dla zwierząt w km 435+900, gdyż odległość pomiędzy przejściami dla zwierząt (MA-371 oraz Ppz23) wynosi 400 m.

Z wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, że w analizowanym przypadku nie stwierdzono masowych migracji płazów pomiędzy siedliskami zlokalizowanymi po obu stronach trasy nie ma konieczności projektowania w tym miejscu dodatkowego przejścia dla zwierząt. Wobec powyższego, należało stwierdzić, iż zaprojektowane przejścia dla zwierząt MA-371 oraz Ppz-23 wraz z systemem wygradzeń herpetologicznych umożliwią swobodną migrację płazów w obu kierunkach.

Nieusprawiedliwione jest żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące zaprojektowania kompensacyjnego zbiornika wodnego, po prawej stronie w km 437+800, z uwagi na kolizję strefy migracji płazów z pasem drogowym planowanej inwestycji.

Z wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, iż ciągłość ekologiczna szlaku migracji płazów w rejonie końca opracowania analizowanego odcinka autostrady zostanie zapewniona poprzez następujące przejścia dla zwierząt: Ppz-25 w km 437+606 – przejście dla średnich zespalone z ciekim (na analizowanym odcinku autostrady A1), oraz przejście dla płazów i małych zwierząt Ppz-26 w km 438+099 (na sąsiadującym od południa odc. G).

Wobec powyższego, uznać należy, iż w niniejszej sprawie *inwestor* zasadnie stwierdził, iż projektowane wyгородzenie herpetologiczne na styku odcinków G i F w pełni zabezpiecza płazy przed wtargnięciem na pas drogowy autostrady A1 oraz pozwala na naprowadzenie ich na ww. przejścia dla zwierząt.

Chybione jest żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące konieczności zabezpieczenia wiaduktu górnego przed dostępem płazów w km 437+800 (strona lewa), w pobliżu górnego przejścia (km 437+900), gdyż najbliższe przejście dla płazów zlokalizowano w km 437+600 i w km 438+100, a pomiędzy nimi występuje efekt barierowy, oraz żądanie dotyczące budowy zbiornika kompensacyjnego po prawej stronie.

Z akt sprawy oraz wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 20 września 2017 r. wynika, że ww. siedlisko herpetofauny oraz wiadukt nad autostradą znajduje się poza zakresem opracowania analizowanego odcinka autostrady. Ponadto z projektu budowlanego zamiennego, zatwierdzonego zaskarżoną decyzją, wynika, iż został zaprojektowany dodatkowy zbiornik ZB-4.3 o powierzchni 775 m² w pasie drogowym autostrady A1 w rejonie km 437+625 (strona lewa) na działkach nr 564/1 i nr 563/1, z obrębu Wyrazów, gmina Blachownia.

W konsekwencji, uznać należy, iż brak jest konieczności budowy dodatkowego zbiornika kompensacyjnego po prawej stronie drogi.

Niezasadne jest żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące konieczności podjęcia działań minimalizujących w km 424+400, w rejonie ulicy Leszczynowej.

Z pisma inwestora z dnia 27 lipca 2018 r. wynika, iż zbiornik w km 424+400 (strona prawa) podlega użytkowaniu jako przydomowy staw rybny i praktycznie brak jest tu strefy szuwarowej. Jak wyjaśnił *inwestor* z uwagi na presję ryb oraz pionowe umocnienia brzegów faszyną, zbiornik ten jest miejscem mało sprzyjającym bytowaniu płazów. Dodatkowo *inwestor* wskazał, iż jest to zbiornik izolowany, praktycznie otoczony zabudowaniami, w związku z czym powiązania ekologiczne pomiędzy analizowanym zbiornikiem a terenami sąsiednimi są niewielkie. *Inwestor* podkreślił również, iż w okresie prowadzenia inwentaryzacji do zmiany decyzji Wojewody Śląskiego, nie stwierdzono tam obecności płazów, co nie wyklucza pojawienia się ich i zasiedlenia zbiornika w celu rozrodu w kolejnych sezonach wegetacyjnych, już po złożeniu dokumentacji raportowej wraz z wnioskiem o zmianę tej decyzji.

Inwestor szczegółowo wyjaśnił, że nadzór przyrodniczy z ramienia wykonawcy wyгородził pas drogowy tymczasowym ogrodzeniem herpetologicznym nr 8 na odcinku od km 423+973-424+587 (strona prawa). *Inwestor* wskazał, iż płotek tymczasowy nr 8 (rejon ul. Leszczynowej) został wskazany do montażu ze względu na obecność wielu zbiorników wodnych, również w znacznej odległości (ponad 500 m) od budowanej autostrady A1 (m.in. zbiorniki przy zabudowaniach w miejscowości Wola Hankowska). *Inwestor* podkreślił, iż w okresie od listopada 2015 r. do lipca 2018 r. nie odnotowano płazów przy wyгородzeniu herpetologicznym nr 8, co świadczy o tym, iż nie migrują one w stronę pasa drogowego.

Mając na uwadze powyższe, *Minister* podzielił stanowisko *inwestora*, iż istniejące i planowane zagospodarowanie przestrzenne przyczyni się do ograniczenia możliwości migracji płazów, w tym przemieszczania się ich w kierunku pasa drogowego autostrady A1. Wobec tego należało uznać, iż w tym przypadku nie ma również konieczności stosowania działań minimalizujących w postaci płotków stałych w rejonie siedliska 424 + 400 (strona prawa).

Nie może zostać uwzględnione żądanie *Stowarzyszenia* dotyczące wykazania jako miejsce rozrodu płazów kolizyjnego zbiornika w km 437+600.

Z wyjaśnień *inwestora* zawartych w piśmie z dnia 27 lipca 2018 r. wynika, iż nadzór przyrodniczy z ramienia wykonawcy uczestniczył przy likwidacji siedliska w km 437+600, przenosząc wszystkie osobniki herpetofauny stwierdzone w granicach placu budowy. Dodatkowo *inwestor* stwierdził,

iż na wysokości przedmiotowego zbiornika wodnego ustawiono tymczasowe wygradzenia herpetologiczne - wygradzenie (nr 45 (strona prawa) w km 436+615-437+787 oraz wygradzenie nr 46 (strona lewa) w km 436+417-437+787), a ewentualne osobniki herpetofauny znalezione wzdłuż wygradzeń herpetologicznych były przenoszone do zbiorników zastępczych. *Inwestor* wyjaśnił, iż takie działania skutecznie zapobiegają ewentualnym szkodom w środowisku w zakresie ochrony gatunkowej zwierząt. Jednocześnie *inwestor* podkreślił, iż w rejonie analizowanego obszaru w rejonie cieku/rowu R-1(S-10) oraz dawnych wyrobisk w Wałaszczkach zlokalizowane są liczne zbiorniki wodne, które stanowią potencjalne siedliska i mogą być zasiedlone przez herpetofaunę.

Wobec powyższego, organ odwoławczy stwierdził, iż w tym przypadku nie było konieczności stosowania dodatkowych działań kompensacyjnych w postaci nowobudowanych zbiorników zastępczych dla płazów.

Za niezasadne należało również uznać zarzuty *Stowarzyszenia* dotyczące braków w inwentaryzacji przyrodniczej w zakresie dotyczącym chiropterofauny, oraz określenia niedostatecznych rozwiązań minimalizujących oddziaływanie na nietoperze, w tym również zastosowanej metodologii badań chiropterologicznych.

Z akt sprawy (pismo inwestora z dnia 16 czerwca 2017 r.) i treści *raportu* ooś wynika, iż przyjęte w zamiennym projekcie budowlanym, zatwierdzonym *decyzją zmieniającą Wojewody Śląskiego*, rozwiązania projektowe dotyczące obniżenia niwelety, skrócenia obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt oraz wydłużenia osłon antyolśnieniowych, pozytywnie wpłyną na możliwość przemieszczania się nietoperzy w poprzek drogi. W miejscach przecinanych zadrzewień zlokalizowanych w dolinach rzecznych (Kocinka, Gorzelanka, Stradomka) zaprojektowano również obiekty mostowe pełniące funkcję przejść dla zwierząt, które mogą zostać wykorzystywane przez nietoperze.

Co więcej, należy wskazać, iż w rejonie ww. obiektów zaprojektowano osłony antyolśnieniowe, które dodatkowo wyeliminują ewentualne kolizje nietoperzy z pojazdami. Powyższe znalazło również swoje odzwierciedlenie w pkt 7 *postanowienia uzgadniającego*, w którym doprecyzowano lokalizację osłon przeciwołśnieniowych - wys. 2,4 m w rejonie obiektów inżynierskich będących przejściami dla średnich zwierząt.

W konsekwencji, należy stwierdzić, iż w *raporcie* ooś i w *postanowieniu uzgadniającym* nie pominięto wpływu przedmiotowej inwestycji na element środowiska przyrodniczego, jakim są przedstawiciele chiropterofauny, a przyjęte działania służących minimalizacji oddziaływania przedmiotowego odcinka autostrady na tę grupę zwierząt należało ocenić jako wystarczające.

Mając na względzie powyższe należy stwierdzić, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja zmieniająca Wojewody Śląskiego* - poza częścią uchyloną w pkt I-II niniejszej decyzji – nie naruszają prawa, a zarzuty *Stowarzyszenia* nie zasługują na uwzględnienie.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Inwestycji i Rozwoju, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Załącznik: informacja o przetwarzaniu danych osobowych.

MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU
z up.
Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują (bez załącznika):

1. Wojewoda Śląski,
2. Pan Marek Stalmach
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad,
3. Adw. Joanna Kapczyńska
pełnomocnik Górnośląskiego Towarzystwa Przyrodniczego
im. Andrzeja Czudka z siedzibą w Katowicach,
4. A/a.

Do wiadomości (bez załącznika):

1. Śląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego,
2. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Katowicach.

Do wiadomości (z załącznikiem):

1. Urząd Miejski w Kłobucku,
2. Urząd Gminy we Wręczycy Wielkiej,
3. Urząd Gminy w Mykanowie,
4. Urząd Miasta Częstochowy,
5. Urząd Miejski w Blachowni.

Informacja o przetwarzaniu danych osobowych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

- 1) administratorem danych osobowych jest Minister Inwestycji i Rozwoju z siedzibą w Warszawie, przy ul. Wspólnej 2/4, 00-926 Warszawa;
- 2) dane kontaktowe do Inspektora Ochrony Danych w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju: Inspektor Ochrony Danych, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju, ul. Wspólna 2/4, 00-926 Warszawa, adres e-mail: IOD@miir.gov.pl;
- 3) przetwarzanie danych osobowych następuje w celu prowadzenia postępowań administracyjnych na podstawie przepisów prawa - ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, oraz ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych;

Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c RODO, przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze;

- 4) w związku z przetwarzaniem danych osobowych w celu wskazanym powyżej, dane osobowe mogą być udostępniane innym odbiorcom lub kategoriom odbiorców danych osobowych. Odbiorcami tychże danych osobowych są strony postępowań administracyjnych prowadzonych na podstawie ustaw, o których mowa w ww. pkt 3, i ich pełnomocnicy, podmioty działające na prawach strony ww. postępowań administracyjnych i ich pełnomocnicy, a także uczestnicy postępowań (np. biegli, świadkowie);
- 5) dane osobowe będą przechowywane przez okresy wskazane w Jednolitym Rzeczowym Wykazie Akt stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 16 kwietnia 2018 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie wprowadzenia w Ministerstwie Rozwoju instrukcji kancelaryjnej, jednolitego rzeczowego wykazu akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwum zakładowego (Dz. Urz. MliR, poz. 10), wydanym na podstawie art. 6 ust. 1 i 1a oraz 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach;
- 6) w związku z przetwarzaniem danych osobowych przysługuje prawo do dostępu (art. 15 RODO) oraz sprostowania danych osobowych (art. 16 RODO), prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w przypadku uznania, że przetwarzanie danych osobowych narusza przepisy RODO (art. 77 RODO);
- 7) dane osobowe nie będą przetwarzane w sposób zautomatyzowany, w tym również w formie profilowania.

Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU
z up.
Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji